

ZEITGEİST: MOVİNG FORWARD (2011)

Zeitgeist: Yol Almak

Zeitgeist: Moving Forward

Yönetmen: Peter Joseph

Senaryo: Peter Joseph

Oyuncular: Adrian Bowyer, Colin Campbell, Ashton Cline

Yapım: ABD, 2011, 161 dk.

Zeitgeist, Yol Almak isimli üçüncü filminde farklı bir yol izledi. Aralarında Türkiye'nin de bulunduğu çeşitli ülkelerde önce küçük gruplara gösterildi, ardından ücretsiz olarak indirilebilmesi için internete kondu.

Zeitgeist üçüncü bölümü *Yol Almak*'ta (*Zeitgeist: Moving Forward*) sistem eleştirisine giriyor. Tabii bu bölümde de Dünya Bankası, IMF, rezerv bankacılığı, serbest piyasa sistemi, **Adam Smith, Milton Friedman** ve bizzat paranın kendisine açıkça saldırıyor.

İlk bölümünden beri **din, ekonomik sistem, siyaset** gibi dev sistemleri hedef tahtasına koyan *Zeitgeist* (Burada *Zeitgeist* derken daha çok **Peter Joseph**'i kastediliyor) üçüncü filminde bütün bunların yanı sıra işin en başına dönüp insan tabiatı hakkında benimsediği tezleri ortaya koyuyor.

Ancak 3. Bölümde önerilen "kaynak bazlı dünya kenti projeleri" nde yenedünya düzencilerin istediği "Tekleştirme" (Tek Dünya Devleti, Tek Şehir, Tek Tarih, Tek Yönetim, Tek Pazar....) projelerinin uygulaması tavsiye edilmesi insanların kontrol mekanizmaları içine alınmasını istemek sakıncalı bir durumdur. Ekonomik olarak düşünülen bu kent modeli insan hürriyeti açısından büyük sakıncaları vardır.

[*Zeitgeist*'i, yani zamanın ruhunu ve zekâsını kavrayabilmek, özel bir önem taşımaktaydı. Pagan (putperest) yaşam tarzı ve onlara bağlı Musevi yaşam tarzının ortak paydaları yoktu, Musevi'nin pagan yönetiminin *Zeitgeist*'i karşısındaki direnişi genelde Musevi tarikatları ve özelde radikal reformcu Zealot'larla, pasifik-kaçkını Essene'ler gibi kesimler arasında geleneksel (ancak mutlaka Kabalistik olması gerekmeyen) Peygamber yöneticiliğini canlandırmanın gerekliliğini bir kez daha vurgulamaktaydı. Esseneler'e göre, **Zeitgeist gerçekte ZELT-OHNE-GEİST**, yani "**Adalet/Hakkaniyet Ruhu'ndan Yoksun Zamanlar**"dan başka bir şeyi simgelemiyordu. (**Aytunç ALTINDAL**, Üç İsâ [Kitap]. - Ankara : Yeni Avrasya, Nisan-2002. Sh:111-114)]

FİLMİN TÜRKÇE ALT YAZISI

Çürüyen bir toplumda sanat eğer dürüst ise, çürümeyi yansıtmalıdır. Eğer sosyal işlevi sayesinde inancı kırmak istiyorsa sanat dünyanın değiştirilebilir olduğunu göstermek zorundadır ve değişime yardım etmelidir.

Ernst Fischer

Hükümet üzerindeki ölümcül isyanlar borçlarını ödeme yükümlülüğünden kaçınma planı bu yüzden işsizlik giderek artıyor ve daha da artmalı ki siz daha da fazla ürüne ulaşabilesiniz bütün hepsi borçlanılmış paradır ve bu borç başka ülkelerinden bankalarından alındı **P-A-R-A** kullanışlı bir kişisel kredi şeklinde tat veren filtreli bir sigara ürettiler ve ben malt içkisi Çılgın mısın!..

ABD İran'ı bombalamayı planlıyor Amerika İran'daki terör saldırılarına destek sağlıyor Büyükanem müthiş bir insandı. Bana **Monopoly** (tekel) ¹ oynamayı öğretmişti. Oyunun adının "**edinmek**" olduğunu anlamıştı. Biriktirebildiği her şeyi biriktirir ve nihayetinde oyun tahtasının hâkimi olurdu. Ardından bana hep aynı şeyi söylerdi. Bana bakar ve şöyle söylerdi

"Bir gün bu oyunu oynamayı öğreneceksin." Bir yaz, neredeyse her gün, her saat Monopoly oynadım ve o yaz oyunu oynamayı öğrendim. Anlamıştım ki kazanmanın tek yolu "edinmeye" olan

¹ Bir **tekel** veya **monopol**, bir pazarda belirli bir ürün için üretici ya da dağıtımçı olarak tek bir firmanın bulunması durumudur. Bir monopol, rakip firmaların daha düşük fiyat koymasından korkusu olmadan kendi fiyatını belirleme gücüne sahiptir. Monopoli, serbest rekabeti ortadan kaldırarak kaynakların verimli kullanımını önleyen bir durum yaratır.

koşulsuz bağlılıktı. Anlamıştım ki para ve mevkiiler sizin skorunuzu artırmaya yarıyordu. O yazın sonunda artık büyükannemden daha acımasızdım. Eğer oyunu kazanmam gerekiyorsa, kuralların etrafından dolanmaya hazırdım O yılın sonbaharında büyükannemle oturduk ve oynadık. Sahip olduğu her şeyi elinden aldım. Onu, son dolarını verip mutlak yenilgi ile ayrılırken izledim. Ardından, bana öğreteceği bir şey daha vardı. Sonra dedi ki **"Şimdi tamamı kutuya geri döndüler. Bütün o evler ve oteller. Bütün demiryolları ve kamu şirketleri Bütün o gayrimenkuller ve o harikulade paralar Hepsi kutuya döndüler. Zaten hiçbirisi gerçekte senin değildi. Bir süreliğine olayın büyümesine kapıldın. Ama sen oyunun başına oturmandan çok önce de buradaydılar ve sen gittikten sonra da burada olacaklar - oyuncular gelir, geçer. Evler ve arabalar unvanlar ve kıyafetler hatta vücudun bile."**

Gerçek şu ki, elde ettiğim, tükettiğim, biriktirdiğim her şey gün gelip kutuya geri dönecek ve ben her şeyimi kaybedeceğim. Kendinize sormanız gereken soru nihai terfinizi aldığınız zaman nihai alışverişinizi yaptığınız zaman mükemmel evinizi satın aldığınız zaman birikim yapıp maddi güvencenizi sağladığınız zaman ve başarı merdivenlerinin basamaklarına tırmanıp gelebileceğiniz en yüksek noktaya geldiğinizde heyecanınız da kaybolur kaybolacaktır peki ya sonra ne olacak?

Yolun sonunu görebilmek için daha ne kadar çaba sarf etmek zorundasınız?

Eminim anlıyorsunuzdur hiçbir zaman yeterli olmayacak. Öyleyse kendinize şu soruyu sormak zorundasınız

Önemli olan nedir?

Onlar güzel!

Onlar zengin!

Onlar şımarık!

Amerika'nın numaralı şovu geri döndü!

Gentle Machine Productions Sunar

Bir Peter Joseph Filmi

Ben New York'da büyüyen genç bir delikanlı iken bayrağa bağlılık yemini etmeyi reddettim. Tabii ki Müdür'ün odasına gönderildim ve Müdür bana **"Neden bağlılık yemini etmek istemiyorsun?"** diye sordu.

"Herkes ediyor!"

"Bir zamanlar herkes dünyanın düz olduğuna inanıyordu ama bu dünyayı düz yapmıyor." dedim ve devam ettim

"Bugün Amerika, sahip olduğu her şeyi diğer kültürlerle diğer milletlere borçlu ve ben bağlılık yeminini dünyaya ve üstünde yaşayan herkese etmeyi yeğlerim." dedim. Söylememe bile gerek yok, çok geçmeden okulu tamamen bıraktım ve yatak odamda bir laboratuvar kurdum. Orada bilimi ve doğayı öğrenmeye başladım. Sonra fark ettim ki evren yasalarla yönetiliyor ve insanoğlu toplumla birlikte bu yasalardan bağımsız değil. Derken, şimdilerde **"Büyük Buhran"** olarak adlandırdığımız krizi geldi, çattı. Bütün fabrikalar boş boş dururken milyonlarca insanın neden işsiz, evsiz ve aç kaldığını anlamakta zorlandım. Kaynaklar değişmemişti. İşte o zaman fark ettim ki ekonomi oyununun kuralları doğası gereği hükümsüzdü. Kısa bir süre sonra, bir sürü ulusun birbirlerini sistematik olarak yok etmek için sıraya girdiği II. Dünya Savaşı başladı. Daha sonra bir hesap yaptım; bütün bu yıkım ve savaş için boşa harcanan kaynaklar, aslında gezegen üzerindeki tüm insani ihtiyaçları rahat rahat karşılayabilirdi. O zamandan beri insanoğlunun kendi neslinin tükenişine zemin hazırlayışına tanık oldum. Son derece değerli ve sınırlı kaynakların kâr etme amaçlı ve serbest piyasa adına sürekli olarak heba edilmesini ve yok edilmesini izledim. Toplumun, toplumsal değerlerinin, materyalizmin ve bilinçsiz tüketimin temelini oluşturduğu bir yapmacıklık seviyesine düşürüldüğünü izledim. Parasal güçlerin sözde özgür toplumların politik yapısını kontrol etmesine tanık oldum. Şimdi 94 yaşındayım ve korkarım ki düşünce yapım 75 yıl öncesiyle tam olarak aynı. Bu saçmalık artık sona ermeli.

[ZEITGEIST] [ZEITGEIST YOL ALMAK]

"Kendini adamış, bilinçli, küçük bir grup vatandaşın dünyayı değiştirebileceğinden asla şüphe

etmeyiniz. Aslına bakarsanız, şimdiye kadar bunu başarmış olan yalnızca onlardır. –
Margaret Mead"

BÖLÜM 1

İNSAN DOĞASI

Bir bilim insanısınız diyelim ve eğitiminiz süresince bir yerlerde zihninize kazınan kaçınılmaz bir **"doğuştan mı yoksa eğitimden mi"** kıyaslaması var ve bu düşünce aklınızda en azından Coca-Cola mı Pepsi mi veya Yunanlılar mı Truvalılar mı düşünceleriyle birlikte yer alıyor.

Peki, doğuştan mı?

Yoksa eğitimden mi?

Bu, davranışlarımıza etki eden faktörleri sorgulayan aşırı basitleştirilmiş bir bakış açısı. Herhangi bir hücrenin bir enerji kriziyle nasıl baş ettiğinden tutun da bizi biz yapan en bireysel karakter özelliklerimize kadar her şeye etki eder. Ulaştığınız sonuç, bu tamamen yanlış ikilem bütün nedensellik ilişkisinin en temelinde belirleyici olarak doğa etrafında yapılanmıştır. Yaşam DNA'dır ve şifrelerin şifresi ve kutsal kase, ve her şey onun tarafından yönlendirilir ya da öbür taraftan, çok daha sosyal bilimsel bir yaklaşım olan bizler **'sosyal organizmalarız'** biyoloji mantarlar içindir. İnsanlar biyolojik değildir ve açıkçası iki görüş de anlamsızdır. Bunun yerine göreceğiniz biyolojinin çevre bağlamı dışında nasıl çalıştığını anlamamanın imkânsız olduğudur.

[KALITIMSAL]

Şu ana dek ortaya atılmış ve yaygınlaşmış en çılgınca ve muhtemelen en tehlikeli kavramlardan biri **"Bu davranış kalıtsaldır."** Peki, bunun anlamı nedir?

Eğer modern biyoloji biliyorsanız, her anlamda incelikle düşünülmüş saçmalıklar bütünüdür. Ancak çoğu insan için bunun heyecan verici anlamı biyoloji ve genetik bilimi tek bir kökte toplayan belirleyici bir bakış açısıdır. Genler değiştirilemez genler kaçınılmaz şeylerdir ve onları onarmaya çalışırken kaynaklarını harcamadığınız gibi geliştirmeye çalışırken de toplumsal kuvvet kullanmamanız gerekir. Çünkü bu kaçınılmazdır ve değiştirilemez ve düpedüz saçmalaktır.

[HASTALIK]

ADHD (Dikkat eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu) şizofreni gibi hastalıkların genetik olduğu düşüncesi yaygındır. Gerçekse bunun tam tersidir. Hiçbir şey genetik olarak programlanmamıştır. Gerçekten genetik olduğu saptanmış hastalıkların sayısı bir elin parmaklarını geçmez ve toplumda son derece seyrek olarak karşımıza çıkarlar. En karmaşık koşulların genetik bir bileşen barındıran bir eğilimi olabilir ancak eğilim önceden belirleme ile aynı şey değildir. Hastalıkların kaynağını genetik kalıtımda bulma arayışı daha fikir ortaya bile atılmadan başarısızlığa mahkûmdur. Çünkü çoğu hastalık kalıtsal değildir. Kalp hastalığı, kanserler, felçler romatizmal sorunlar, bağışıklık sistemi sorunlarının çoğu akıl sağlığı sorunları, bağımlılıklar Bunların hiçbiri kalıtsal değildir. Örneğin meme kanserinde, hasta olan her yüz kadından sadece 7'si hastalığın genlerini taşır. 93'ü taşımaz ve bu genleri taşıyan yüz kadının da tamamı kanser olacak değildir.

[DAVRANIŞ]

Genler çevremizden bağımsız olarak belirli bir şekilde davranmamızı sağlayan şeyler değildir. Genler, çevremize tepki verebilmemiz için bize çeşitli yollar sunar. Hatta görünüşe bakılırsa, çocukluğun erken safhalarındaki bir takım etkenler ve yetiştirilme tarzı genlerin dışı vurumunu etkiler ve aslında bazı genleri etkin kılıp bazılarını devre dışı bırakarak sizi baş etmeniz gereken dünyaya uyum sağlayacak farklı bir gelişim yoluna koyar. Örnek olarak Montreal'de intihar kurbanlarıyla yapılan bir çalışmada kurbanların beyin otopsileri incelendi ve ortaya çıkan o ki, eğer bir intihar mağduru (ki bunlar genellikle genç yaşta yetişkinlerdir) çocukluğunda istismara maruz kaldıysa, bu o kişinin beyninde genetik bir değişime yol açıyor bu değişim istismara uğramamış insanların beyninde görülüyor. Bu bir epigenetik (farklı zamanda oluşan) etkidir. "epi" üzerine demektir, yani **genetik**

üzerine etki dediğimiz şey belli genlerin ekinleşmesi veya devre dışı bırakılmasına yol açan çevresel bir olaydır. Yeni Zelanda'nın Dunedin adlı kasabasında da bir çalışma yapıldı. Bu çalışmada bir kaç bin şahıs doğumlarından yirmili yaşlarına kadar incelendi. Buldukları, şiddet uygulamaya meyilli olmakla bir bakıma ilgisi bulunan bir genetik mutasyon yani anormal bir gendi fakat bu genin taşıyıcısının aynı zamanda çocukken ağır istismara maruz kalmış olması gerekiyordu. Diğer bir deyişle, bu geni taşıyan biri çocukken istismar edilmediği sürece diğer insanlara göre daha fazla şiddet yanlısı olmayacak bilakis normal genli insanlara göre daha az şiddet yanlısı olacaktır. Genlerin tek belirleyici faktör olmadığına dair çok güzel başka bir örnek daha var. İlgi çekici bir teknik sayesinde bir fareden belirli bir geni alıp o farenin ve soyundan gelenlerin o geni taşıyamalarını sağlayabilirsiniz O geni "kapı dışarı" etmiş olursunuz. Yani bir gen var diyelim öğrenme ve hafızayla alakalı bir proteini kodlayan ve siz bu "harika gösteri" ile bu geni "kapı dışarı" ederseniz, artık elinizde eskisi kadar iyi öğrenemeyen bir fare var demektir.

"Hah! Zekâya dair genetik bir temel!"

Medya tarafından her türlü ele alınan ve çekiştirilen bu önemli çalışma hakkında daha az dikkate alınan ise genetik açıdan zayıflatılmış o fareleri alıp kafesteki sıradan laboratuvar faresine göre çok daha zenginleştirilmiş, teşvik edici bir ortamda yetiştirdiğinizde fareler o eksikliğin tamamen üstesinden gelmektedir. Yani, biri modern anlamda "hah, bu davranış genetik" diyorsa sanki bu geçerli bir tabirmiş gibi söylediğiniz şey şudur Bu organizmanın çevreye verdiği tepkilerde genetik etkenlerin de katkısı vardır; genler, organizmaların belirli çevresel sorunlarla baş etmesindeki hazırlanma aşamasına tesir edebilir. Biliyorsunuz, çoğu insanın aklındaki düşünce bu değil ve bu konuda fazla "nutuk çeken" olmamak gerek lakin eskinin "bu genetik" anlayışı ile devam etmek "ırk ıslahı" tarihi ve buna benzer şeylere çok uzak değildir. Bu, yaygın ve potansiyel olarak da epey tehlikeli bir hata. Şiddetin biyolojik olarak açıklanmasının nedenlerinden biri bu hipotezin potansiyel bir tehlike olmasının sebebi sadece insanları yanlış yönlendirmesi değil gerçekten zarar verebilecek olmasıdır Çünkü buna inandığınız takdirde kolaylıkla "bu konuda bizim yapabileceğimiz bir şey yok" diyebilirsiniz. İnsanları şiddete yöneltten yatkınlığı değiştirebilmek için yapabileceğimiz tek şey; onları cezalandırmaktır; kilit altında tutmak veya idam etmek. Ama insanları şiddete yönleltebilecek olan sosyal çevreyi veya sosyal şartları değiştirmek adına endişelenmemize gerek yok çünkü "bu son derece anlamsız". Genetik iddialar bize geçmiş ve günümüzdeki tarihsel ve sosyal faktörleri göz ardı etme lüksünü kazandırır ve New Yorker yazarı Louis Menand'ın kurnazca dediği gibi "Her şey genlerde saklıdır bu söz dünyanın her nasılsa, olduğu gibi devam etmesi gerektiğinin bir tarifidir. Bir insan dünyanın en özgür ve refah düzeyi en yüksek ülkesinde yaşarken neden mutsuz hisseder veya anti-sosyal bir tavır sergiler?

Sebep sistem olamaz. Kabloların bir yerlerinde temassızlık olmalı." Durumu çok güzel kamufle eden bir yöntem bu. Öyleyse, genetik iddialar gerçekte altta yatan birçok sıkıntılı tutumu örtmeye yarayan, sosyal, ekonomik ve siyasi faktörleri göz ardı etmemizi sağlayan bir bahanedir.

[VAKA ANALİZİ BAĞIMLILIK]

Bağımlılıklar genelde uyuşturucularla ilgili bir konu olarak düşünülür. Ama daha detaylı olarak incelediğimizde bağımlılığı aşırı arzulamayla bağlantılı geçici rahatlama ve uzun vadede negatif sonuçları olan kişinin kontrolü dışında, bırakmak istediği veya bırakmaya söz verdiği ancak devamını getiremediği herhangi bir davranış olarak açıklıyorum. Bunu anladığınız zaman ise sadece uyuşturucularla ilgili olanların dışında birçok farklı bağımlılık çeşidi olduğunu görebilirsiniz. İşkoliklik; alışveriş; internet; video oyunlarına bağımlılıklar Bir de güç bağımlılığı var. Güç sahibi olup daha fazla daha fazlasını isteyen, hiçbir şeyle yetinmeyen insanlar. Daha fazlasına sahip olmak isteyen, şirket satın alan şirketler. Petrole olan bağımlılık ya da en azından petrolün bize sağladığı zenginlik ve ürünlere olan bağımlılık. Çevre üzerindeki negatif etkilerine bir bakın. Bu bağımlılık uğruna içinde yaşadığımız dünyayı yok ediyoruz. Bu bağımlılıkların sosyal sonuçları Doğu Yakası şehir merkezindeki hastalarımın kokain veya eroin alışkanlıklarından çok daha tahrip edici. Buna rağmen, ödüllendiriliyor ve saygı görüyorlar. Daha yüksek bir kâr sağlayan bir tütün şirketi yöneticisi çok daha büyük bir ödül kazanıyor. Kanunen veya başka bir şekilde, hiçbir olumsuz sonuçla karşılaşmıyor. Hatta birçok başka şirket kurulunun saygı duyulan bir üyesi. Ama tütün dumanına bağlı hastalıklar, her yıl dünya çapında

5 buçuk milyon insanın ölümüne sebep oluyor. Birleşik Devletler'de bu sebepten bir yılda dörtyüzbin kişi ölüyor. Peki bu insanlar neye bağımlı?

Kâr etmeye. Öyle bir şekilde bağımlılar ki hareketlerinin sebep olduğu sonuçları tamamen inkâr ediyorlar. Ki inkar, bağımlıların en tipik özelliğidir ve bu saygıdeğerdir. Neye mal olursa olsun, kâra bağımlı olmak, saygıdeğerdir. Yani, toplumumuzda neyin kabul edilebilir ve neyin saygıdeğer olduğu son derece değişkendir ve görünen o ki, verdiği zarar büyüdükçe kâra bağımlı olmanın saygıdeğerliği artmaktadır.

[HURAFE]

Uyuşturucuların kendi başına bağımlılık yaratabileceklerine dair genel bir hurafe vardır. Gerçekte, uyuşturucuyla olan savaş, eğer uyuşturucunun kaynağını keserseniz, bağımlılıkla başa çıkabileceğiniz fikri üzerinedir. Bağımlılığı geniş anlamda anlayabiliyorsak hiçbir şeyin kendi başına bağımlılık yapıcı olmadığını görürüz. Hiçbir madde, hiçbir uyuşturucu kendi başına bağımlılık yapmadığı gibi hiçbir davranış şekli de bağımlılık yaratmaz. Çoğu insan, alışverişkoliğe dönüşmeden alışveriş yapabilir. Herkes yemek bağımlısına dönüşmez. Bir kadeh şarap içmekle hiç kimse alkolik olmaz. Esas mesele, insanları hassas yapan şeyin ne olduğudur çünkü bağımlılığı yaratan şey potansiyel olarak bağımlılık yapıcı maddeler veya davranışlar ile hassas bir bireyin karışımıdır. Kısaca, bağımlılık yaratan uyuşturucu değil bireyin belli bir maddeye ya da davranışa olan hassasiyet sorunudur.

[ÇEVRE]

Bu durumda, bazı insanları hassas yapan şeyin ne olduğunu anlamak istersek o kişinin yaşantısına bakmamız gerekir. Bağımlılığın bazı genetik nedenlere dayalı olduğu fikri geçmişten beri süregelen yaygın bir kanı olmasına rağmen bilimsel olarak çürütülmüştür. Gerçek olan şudur ki; kişiyi hassas yapan kişinin hayatında yaşadığı olaylardır. Hayat tecrübeleri sadece insanların kişiliğini ve psikolojik ihtiyaçlarını biçimlendirmekle kalmaz aynı zamanda çeşitli yollarla kişinin bizzat zekâsını da etkiler. Bu süreç daha rahimdeyken başlar.

[DOĞUM ÖNCESİ]

Gösterilmiştir ki, örneğin, annelerini hamilelikleri boyunca stres altında tutarsanız, çocuklarının, bağımlılıklara yatkın kişisel özelliklere sahip olması daha olasıdır bunun sebebi ise gelişimin psikolojik ve sosyal çevre tarafından şekillenmesindedir. Dolayısıyla, insanoğlunun biyolojisi, ana rahminde başlayan hayat tecrübeleri tarafından oldukça fazla etkilenir ve programlanır. Çevre, doğumda başlamaz. Çevre, bir çevreniz olur olmaz başlar, bir cenin olarak var olduğunuz andan itibaren annenin dolaşımları ile size ulaşan tüm bilgi akışına tabisinizdir. Hormonlar, besin seviyeleri Bu durumun önemli bir örneği "**Hollanda Açlık Kışı**" diye bir şeydir. 1944'te Naziler Hollanda'yı işgal ederler ve bir takım nedenlerle, bütün yiyecekleri alıp Almanya'ya yönlendirme kararı alırlar; dolayısıyla oradaki herkes üç ay boyunca açlık içinde kalır, onbinlerce insan açlıktan ölecek duruma gelir. **Hollanda Açlık Kışı'nın etkisi ise şudur**

Siz bu açlık süresince, üç veya altı aylıktan fazla bir cenin olsaydınız vücudunuz bu zaman boyunca çok eşsiz bir şey "öğrenirdi". Bilindiği gibi hamileliğin ikinci ve üçüncü aşamalarında bünyeniz çevre hakkında bilgi toplamaya başlar. Orası ne kadar tehdit edici bir yerdir?

Ne kadar bolluk var?

Annenin dolaşımları yoluyla ne kadar besin alıyorum?

Bu zaman süresince açlık çeken bir cenin olursan, vücudun öyle programlanır ki, hayat boyu vücudundaki şeker ve yağ miktarının azalacağından korkarsın ve aldığın miktarların tamamını depolarsın. Eğer bir Hollanda Açlık Kışı cenini isen, yarım yüzyıl sonra diğer tüm etkenlerin eşit olduğu halde yüksek kan basıncı, obezite, veya metabolik hastalıkları belirtilerine sahip olma olasılığın daha fazla olacaktır. Bu, çevre etkisinin hiç beklenmeyen bir yerden kendini göstermesidir. Hamile hayvanları, laboratuvar ortamında stres altında tutabilirseniz göreceksinizdir ki yavrularının yetişkin hale geldiklerinde alkol ve uyuşturucu kullanma eğilimleri daha fazla olacaktır. Anneleri strese sokabilirsiniz, örneğin Britanya'da yapılan bir araştırmaya göre hamilelik sırasında istismara uğramış kadınların doğum sırasında plasentalarında çok yüksek seviyelerde stres hormonu kortizol tespit

edilmiş ve bu durumun doğan çocukların ileride – 7-8 yaşlarında madde bağımlılığına eğilimli olmalarına yol açtığı fark edilmiştir. Yani henüz ana rahminde maruz kalınan stres ileride her türlü ruhsal ve zihinsel bozuklukların hazırlayıcısıdır. **İsrail’de ‘deki savaş sırasında hamile olan annelerin doğan çocukları üzerinde bir araştırma yapılmıştır Bu kadınlar, doğal olarak şiddetli strese maruz kaldıklarından doğan çocuklarda normalin çok üzerinde şizofreni vakaları tespit edilmiştir.** (gelecekleri vahim) Yani, günümüzde doğum öncesi etkenlerin insan beyninin gelişimine büyük etkilerinin olduğunu gösteren birçok bulgu mevcuttur.

[BEBEKLİK]

İnsanın gelişimi ve özellikle insan beyninin gelişimi ile ilgili en önemli nokta gelişimin büyük oranda doğumdan sonra ve çevresel koşulların etkisiyle gerçekleşmesidir. Eğer kendimizi doğduğu ilk gün koşmayı becerebilen bir tay ile kıyaslarsak ne kadar az gelişmiş olarak doğduğumuzu anlayabiliriz. Biz bunu becerebilmek için gerekli sinir sistemi koordinasyonuna denge, kas gücü ve görme yetisine ancak bir buçuk-iki yaşında ulaşabiliriz. Bunun sebebi tay gelişimini ana rahminin güvenli ortamında tamamlayırken insanlarda gelişimin doğumdan sonra tamamlanıyor olmasıdır ve bu basit bir gelişim bir mantıkla ilgilidir. **Sebebi ise, bizi insan yapan en önemli özelliğimiz olan, ön beynimizin büyümesidir. Aslında bu gelişmeye başlayan önbeyin insan ırkını yaratan ve onu farklı yapan özelliktir.** Aynı zamanda iki ayak üzerinde yürüyebiliriz, kalça kemiklerimiz bunu sağlamak için daralır. Yani şimdi hem kalça kemiklerimiz daralmış hem de kafalarımız büyümüştür. Bingo!

İşte bu yüzden prematüre olarak doğmamız gerekmektedir. Bu da demek oluyor ki beyin gelişimi hayvanlarda ana rahminde oluyorken bizde doğumdan sonra ve çoğunlukla çevrenin etkisiyle gerçekleşiyor. **Sinirsel Darwinizm** kavramına göre çevreden elverişli girdiyi alan sinir devreleri ideal şekilde gelişirken alamayanların gelişimi ya ideal olmaz yada hiç gelişemezler. **Doğduğunda gözleri gayet iyi gören bir çocuğu alır ve onu beş yıl boyunca karanlık bir odada tutarsanız çocuk hayatının geri kalanı boyunca kör olur çünkü görme devrelerinin gelişimi için ışık dalgaları şarttır ve onlar olmadan, çocuk doğduğunda mevcut ve etkin olan temel devreler dahi körelir ve ölür, yeni sinir devreleri de gelişmez.** (ancak onun çocuğunda bu özellik kalıcı olarak kalmaz, gören olarak çocukları doğar.)

[HAFIZA]

Yetişkin birey davranışlarının şekillenmesinde çocukluk deneyimleri önemli rol oynar hatta özellikle de hatırlanamayan erken çocukluk deneyimleri. Anlaşılan o ki, iki türlü hafıza mevcut aleni hafıza hatırlananlardan ibarettir gerçekleri, detayları, durumları, olayları geri çağırabildiğiniz hafızadır. Fakat **hipokampus adı verilen beyindeki yapı ki bu hatırlanan hafızayı şifreleyen yapıdır bir buçuk yaşına kadar gelişmeye başlamaz bile ve çok sonrasına kadar da gelişimini tamamlamaz.** Neredeyse hiç kimsenin 18 aylıkkenden öncesine dair bir şey hatırlayamamasının nedeni budur. Fakat **örtülü hafıza adı verilen başka bir tür hafıza daha vardır ki bu aslında duygusal bellektir.** Duygusal etkiler ve çocuğun bu deneyimlerden çıkardığı yorumlar sinir devreleri şeklinde beyne kazınmıştır ve herhangi bir anımsama olmadan harekete geçmeye hazırdır.

Bariz bir örnek vermek gerekirse; evlat edinilmiş kişilerde sıklıkla görülen hayat boyu reddedilme hissi vardır. **Evlat edinildiklerini anımsayamazlar. Doğuran anneden ayrılışlarını anımsayamazlar çünkü bunları kayıt edecek bir şey yoktur. Fakat, ayrı kalmışlığın ve reddedilmenin duygusal hatırası derin bir şekilde beyinlerinde gömülüdür. Bundan dolayı, reddedildiklerini algıladıklarında diğer insanlara göre bir ret duygusu ve büyük bir duygusal çöküntü yaşamaları çok daha muhtemeldir.** Bu durum evlat edinilmiş kimselere özgü değildir fakat örtülü belleğin bir fonksiyonundan ötürü içlerinde bir yerde özellikle kuvvetlidir. Tüm araştırmalara ve kendi deneyimlerime bakarsam bağımlılar ve aşırı bağımlıların tümü büyük ölçüde çocukken istismar edilmiş veya ciddi duygusal çöküntüler yaşamışlardır. Duygusal ve örtülü hafızaları dünyanın güvenilir ve yardımsever olmadığına dairdir, bakıcılara güvenilmiş değildi ve ilişkiler kalbini açmak için yeterince güvenli değildir ve bundan dolayı tepkileri de kendilerini, gerçek samimi ilişkilerden uzak tutma eğiliminde olur. Onlara yardım etmek isteyen bakıcılara doktorlara ve diğer insanlara güvenmemek ve genellikle dünyayı güvensiz bir yer olarak görürler. Bu durum kesinlikle çağrışım bile

yapamadıkları olaylarla alakası olan örtülü hafızanın bir fonksiyonudur.

[DOKUNMAK]

Prematüre veya genelde kuvözlerde doğan bebekler çeşitli cihazlara ve makinelere haftalar hatta aylarca bağlı kalırlar. Günümüzde artık biliniyor ki bu çocuklara günde yalnızca 10 dakika dokunulsa veya sırtları okşansa, bu onların beyin gelişimlerini hızlandırır. Yani insan dokunuşu gelişim için şarttır ve aslında hiç dokunulmayan çocuklar gerçekten ölürlər. (bu hususa fazla dikkat edilmiyor günümüzde)

İşte bu, insanlar için dokunulmanın ne kadar temel bir ihtiyaç olduğunun göstergesidir. Toplumumuzda, ebeveynlere çocuklarını kucaklamamalarını onlara dokunmamalarını, korkudan ağlayan bebeklere onları rahatsız etme korkusuyla ya da geceleri uyumaya alışınlar diye sarılmamalarını dikte eden talihsiz bir eğilim var. Oysa çocuğun ihtiyacı tam tersi, kucaklanmaktır ve bu çocuklar belki de pes ettikleri için tekrar uykuya dalarlar. Ebeveynlerince terk edilme korkusuna karşı bir savunma yöntemi olarak beyinleri kendini kapatır. Ama örtülü bellekleri dünyanın onları umursamadığını hatırlatacaktır. (Çocukların odalarında terk ederek uyumasını isteyen ebeveynlere duyurulur. Kan kanserinde en önemli sebep bu bence. Yazan)

[ÇOCUKLUK]

Tüm bu farklılıklar hayatın erken çağlarında şekillenir. Öyle ki, ebeveynlerin hayatta karşılaştıkları zorluk ve de kolaylıklara dair çapraşık deneyimleri çocuklara aktarılır. Bu ise; ya ailevi depresyonla ya da ebeveynlerin zor bir günün ardından çok yorgun olmaları yüzünden çocuklarına sinirlenmeleriyle gerçekleşir. Tüm bunların, günümüzde hakkında çok şey bilinen çocuk gelişimi programcılığı üzerinde çok önemli etkileri vardır. Ancak bu erken duyarlılık sadece gelişimsel bir hata değildir. Birçok farklı yaşam türlerinde de görülmektedir. Bitkilerin filizlenme aşamasında dahi, geliştikleri çevre şartlarına erken bir uyum süreci vardır. Fakat bu uyum insanlarda sosyal ilişkilerin niteliğine bağlıdır. Böylece, **erken yaşlarda gördüğünüz ilgi ve şefkat, yaşadığınız çatışmalar nasıl bir dünyada büyüyeceğinizin sinyali verirler.** Bir şeyler elde edebilmek için mücadele etmeniz gereken kendinizi korumak için sürekli arkanızı kolağan ettiğiniz başkalarına güvenmemeyi öğrendiğiniz bir dünyada mı büyüyörsünüz ya da, karşılıklı ilişkilere, ortak paylaşıma ve dayanışmaya bağlı güvenliğiniz diğer insanlarla kurduğunuz güzel ilişkilere dayalı empati kurmanın önemli olduğu bir toplumda mı büyüyörsünüz Bu dünya çok farklı duygusal ve bilişsel gelişim gerektirir. İşte, **erken duyarlılık ailenin içinde yaşadığı dünyadan edindiği deneyimleri oldukça bilinçsiz bir şekilde çocuğa aktardığı sistemle alakalı bir durumdur.** Ünlü İngiliz çocuk psikiyatristi, DW Winnicott, demiştir ki **çocuklukta ters gidebilecek iki temel şey vardır**

BİRİNCİSİ OLMAMASI GEREKEN ŞEYLERİN OLMASI DİĞERİYE OLMASI GEREKEN ŞEYLERİN OLMAMASI.

İlk kategoride, kent merkezinin Batı yakasında yaşayan hastalarımın ve pek çok bağımlının dramatik olarak istismar ve terk ediliş hikayeleri var. Bunlar olmaması gereken fakat olmuş şeyler. Diğer taraftan; her çocuğun ihtiyacı olan ama genellikle de göremedikleri stressiz, uygun, odaklanmış ebeveyn ilgisi var. İstismara uğramıyorlar. İhmal edilmiyorlar travma da yaşamıyorlar fakat olması gereken onları yetiştirecek duygusal yeterlilikteki ebeveynlerin olmaması ve bunun nedeni de, toplumumuzda ve aile ortamımızdaki stres. **Psikolog Allan Surer** ebeveynin fiziksel olarak var olduğu fakat duygusal olarak var olmadığı bu gibi durumlara "**Mesafesiz Terkediş**" adını veriyor.

Hayatımın kabaca son 40 senesini toplumumuzun ürettiği en vahşi insanlar üzerinde çalışarak geçirdim katiller, tecavüzcüler ve bunun gibileri Bu vahşete neyin sebep olduğunu anlamaya çalışırken Fark ettim ki hapishanelerimizdeki en azılı suçluların kendileri öyle büyük ölçüde istismara maruz kalmışlardı ki, çocuk istismarı terimini böyle vakalarda kullanacağım aklımın ucundan geçmezdi. Toplumumuzdaki çocukların sıkça gördükleri ahlaksız muamelenin boyutlarından hiç haberim yoktu. Gördüğüm en vahşi insanların kendileri geçmişte çoğu zaman kendi ebeveynleri veya sosyal ortamlarındaki diğer insanlar tarafından öldürülmeye çalışılmıştı ya da en yakın akrabaları başka insanlar tarafından öldürülmüş olan bir ailenin sağ kalan üyeleriydiler. Buda her şeyin birbiri ile bağlantılı olduğunu savunur. "**Teklik çokluğu, çokluk da tekliği barındırır**"

der. Yani, çevresinden soyutlayarak hiçbir şeyi anlayamazsınız. Bir yaprak, Güneş'i, gökyüzünü ve tabii ki Dünya'yı barındırır. Artık konu özellikle insan gelişimine ve tabii ki tüm çevreye geldiğinde bunun gerçek olduğu görülebiliyor. Bunun için **modern bilimsel terim insan gelişiminin "biyo-psiko-sosyal" doğasıdır** ve insan biyolojisinin sosyal ve psikolojik çevreler ile etkileşime oldukça bağlı olduğunu söyler. Kaliforniya - Los Angeles Üniversitesi'nde (UCLA) psikiyatr ve araştırmacı olarak görev yapan Daniel Siegel "**Kişilerarası Nörobiyoloji**" diye bir terim türetti ve bu terim sinir sistemimizin işlevlerinin kişisel ilişkilerimize göre oldukça değiştiğini ifade ediyor. İlk aşamada bakıcı ebeveynler ikinci aşamada hayatımıza önemli etkileri olan kişiler ve üçüncü aşamada tüm kültürümüz bulunur. Yani kişinin yetiştiği ve halen içinde yaşadığı böylece devam eden bu yaşam döngüsünü o kişinin nörolojik işlevlerinden ayıramazsınız. Beyniniz gelişirken bağımlı ve yardıma muhtaç olduğunuz kısmen doğrudur hatta bu yetişkinlikte ve yaşamınızın sonunda bile geçerlidir.

[KÜLTÜR]

İnsanlar hemen hemen her tür toplumda yaşamışlardır. En eşitlikçisine kadar Avcı - toplayıcı toplumlar örneğin besin paylaşma ve eşya takası konusunda oldukça eşitlikçi görünmekte. Küçük topluluklarda akraban olmasa bile hayatın boyunca tanıdığınız yiyecek arama ve biraz da avcılıkla hayatını sürdüren insanlar; çeşitli gruplar arasında büyük bir akıcılığın bulunduğu bir dünyada; maddeci kültürün bütün algıyı ele geçirmede bir dünyada insanlar, insansılık tarihinin büyük bir çoğunluğunu böyle geçirmişlerdir. Tabii doğal olarak, bu çok farklı bir dünyaya yol açar. Bunların sonuçlarından birisi, çok daha az şiddettir. Organize grup şiddeti insanlık tarihinin bugününde ortaya çıkmış değildir ve bu oldukça aşikardır. **Peki nerede hata yaptık?**

Şiddet evrensel değildir. İnsan ırkına simetrik olarak bölünmemiştir. Farklı toplumlarda şiddetin miktarı çok büyük değişiklik göstermektedir. Hemen hemen hiç şiddetin olmadığı toplumlar da vardır kendi kendilerini yok eden toplumlar da. Mesela anabaptistlerde (vaftizi yetişkinlikte yapılan) çok katı pasifist olan **Amishler, Mennonitler, Hutteriteler** gibi mezhepler vardır. Bu gruplardan **Hutteritelerde kayıtlara geçen cinayet yoktur. İnsanların askere alındığı II. Dünya Savaşı gibi büyük savaşlar süresince orduya hizmette bulunmayı reddetmişlerdir. Orduya hizmet etmektense hapse girmeyi tercih ederlerdi.** İsrail'de, Kibbutz'larda şiddet oranı o kadar düşüktür ki ceza mahkemeleri suç işleyen şiddet faillerini sıklıkla şiddet içermeyen bir hayat yaşamayı öğrenmeleri için Kibbutz'larda yaşamaya gönderirler. Çünkü oradaki insanların yaşam tarzı budur. Yani, toplum tarafından fazlasıyla şekillendiriliriz. Toplumlarımız daha geniş anlamda bizim teolojik metafiziksel, sözel vb. etkilerimizi içerir. Toplumlarımız; hayatın temelde günah ya da güzellik üzerine olduğunu düşünsek de düşünmesek de ölümden sonraki yaşam, hayatımızı yaşama biçimimizle ilgili bir bedel taşısa da taşımaya da, ya da bundan bağımsız bile olsa; bizi şekillendirir. Geniş bir bakış açısıyla, farklı büyük toplumlar bireyci ya da kolektivist olarak adlandırılabilirler ve bu toplumlardan çok farklı insanlar ile çok farklı zihniyetler elde edersiniz ve tahminim bu toplumlardan farklı beyinlerin ortaya çıkacağıdır. Bizler Amerika'da en bireyci toplumlardan birindeyiz ve kapitalist sistem sizlerin potansiyel piramidin üstlerine doğru ilerlemenize izin verir. Bu durum ise, daha az güvenlik sınırları oluşmasına sebep olur. Tanım gereği, bir toplum ne kadar katmanlaşmışsa o kadar az denginiz, o kadar az eşitiniz ve karşılıklı ilişkiniz olur. Bunların yerine bulacağınız ise ayırım noktaları ve sonsuz hiyerarşilerdir. Dolayısıyla, az sayıda karşılıklı ilişkinizin olduğu bir dünya çok az özverinin bulunduğu bir dünyadır.

[İNSAN DOĞASI]

Böylece, alaka kurması tamamen imkânsız bir konuya geliyoruz; bilimsel bakış açısında değerlendirerek insan doğasının özünü anlamak. Bildiğiniz gibi, belli bir seviyede doğamızın özü doğamız tarafından özellikle kısıtlanmaz. **Dünyaya geldiğimizde diğer bütün türlerden daha fazla sosyal çeşitliliğimiz vardır. Daha fazla inanç sistemi, aile kurumu türleri ve çocuk yetiştirme yöntemleri.** Sahip olduğumuz çeşitlilik kapasitesi olağanüstüdür. Rekabeti temel alan ve gerçekte, sıklıkla acımasız bir şekilde bir insanın diğer bir insanı sömürmesine dayalı bir toplum. Başka insanların sorunlarından çıkar sağlama ve genellikle çıkar sağlama amacıyla özellikle sorun yaratmayı hakim ideoloji genellikle mazur görür ve bunu insan doğasının en temel ve değişmez özelliklerine bağlar. Yani **toplumumuzdaki hurafe insanların doğuştan rekabetçi doğuştan bireyci ve doğuştan**

bencil olduğu yönündedir. Gerçek ise tamamen zıt yöndedir.

İnsan olarak belirli ihtiyaçlarımız vardır. Somut olarak insan doğasından bahsetmenin tek yolu belirli insani ihtiyaçlarımızın olduğunu kabullenmektir. Arkadaşlığa ve yakın ilişkilere insanca bir ihtiyaç duyarız. Olduğumuz gibi sevmek, bağlanmak kabul edilmek, fark edilmek ve onaylanmak için Eğer bu ihtiyaçlar karşılanırsa merhametli, yardımsever ve diğer insanlar için empati sahibi bireylere dönüşürüz. Fakat alında toplumumuzda sıklıkla gördüğümüz bunun tam tersine insan doğasının kusursuz tahribatıdır. Çünkü insanların çok az bir kısmının ihtiyaçları karşılanır. Evet, insan doğası hakkında konuşabilirsiniz ama yalnızca içgüdüsel olarak uyandırılmış temel insan ihtiyaçları bakımından ya da karşılandığında belli özelliklere karşılanmadığında da farklı bir takım özelliklere sebep olan belirli insan ihtiyaçları demeliyim. Yani çok farklı şartlarda hayatta kalmamızı sağlayan olağanüstü bir adaptasyon esnekliğine sahip insan organizmasının belli çevresel gereksinimler veya insani ihtiyaçlar için sıkı sıkıya programlanmış olduğu gerçeğini fark ettiğimizde toplumsal zorunluluk belirmeye başlar. Aynı, bedenlerimizin fiziksel besinlere ihtiyacı olduğu gibi insan beyninin de gelişimin her basamağında pozitif çevresel uyaranlara ihtiyacı olduğu gibi, aynı zamanda negatif uyaranlardan da korunmaya ihtiyacı vardır. Yani, eğer olması gereken şeyler olmazsa ya da olmaması gereken şeyler olursa gayet açıktır ki ortaya yalnızca birbirini izleyen zihinsel ve fiziksel hastalıklar değil aynı zamanda birçok zararlı davranış biçimi çıkacaktır. Bu durumda, bakış açımızı dışa doğru yönelterek ve günümüzdeki şartları hesaba katarak şu soruyu sormalıyız.

Modern dünyada yaratmış olduğumuz koşullar sağlığını için gerçekten yardımcı oluyor mu?

Sosyo-ekonomik sistemimizin temelleri insanlık, sosyal gelişim ve ilerleme için fayda sağlamakta mıdır?

Yoksa toplumumuzun temel eğilimi gerçekte, kişisel ve sosyal refahımızı yaratma ve korumamız için gereksinim duyduğumuz temel gelişme ihtiyaçlarımızın tersine mi gidiyor?

BÖLÜM 2

Sosyal Patoloji (hastalıklar) Birimiz bunların hepsi nerede başladı diye sorabilir. Bugün sahip olduğumuz tamamıyla çökmek üzere olan bir dünya.

[PAZAR]

Her şey **John Locke** ile başladı. **John Locke bize mülkiyeti tanıttı.**

Özel hak ve özel mülkiyet için üç şartı vardı. Bunlar;

Başkaları için yetecek kadar artık bırakılmalı ve bunlar çürümeye terk edilmemeli ama en önemlisi bunları iş gücüyle yoğrulmalı. Bu size doğru gözükebilir; dünyayı emeğiniz ile yoğurmak! Ondan sonra ürüne sahip olmaya hak kazanabilirsiniz ama başkalarına da yetecek kadar bıraktığınız sürece ve bu artanlar çürümediği sürece hiçbir şeyin ziyan olmasına izin vermiyorsanız, o zaman tamam. Locke, ünlü devlet yönetimi üzerine incelemesine uzun zaman harcadı. Ekonomik, politik ve hukuksal anlayış üzerine geleneksel bir inceleme olduğundan hala üzerinde çalışılan klasik bir kitaptır. İyi de, Locke bu koşullarını listeledikten sonra ve siz hala özel mülkiyetten yana mıyım yoksa değil miyim diye düşünürken Locke, özel mülkiyeti gayet tutarlı ve güçlü bir şekilde savunmasını vermişti bile. Hatta doğrudan ortaya koyuyor!

Hem de bir çırpıda. Tek bir cümle içinde. **Locke şöyle diyor**

"Bir kere paraya ihtiyaç insanlığın zımnı arzusundan feyz aldı ve ardından para var oldu "

Locke bütün koşulların iptal edildiği ve silindiğini söylemese de sonunda olan budur. Böylece bizler bugün üretmiyoruz ve iş gücümüzle bir eşya sahip olmuyoruz. Ama hayır; para artık iş gücünü satın alıyor. Artık başkalarına ne olacak endişesi yok yeteri kadar başkalarına kalmış mı?

Ya da kalan mallar ziyan olacak mı?

Çünkü diyor ki para gümüş ile altına benzer ve altın bozulmaz. Bu nedenledir ki, para israftan sorumlu tutulamaz. Bu çok saçmadır, para ve gümüş hakkında konuşmuyoruz bunların etkilerinin ne olduğu hakkında konuşuyoruz. Birbiri ile alakasız cümle dizileri. Fakat en endişe verici olan mantıksal hokkabazlık, buradan paçasını kurtarması ancak sermayedarların çıkarlarına uyması. Sonra **Adam Smith** gelir ve buna dini ekler. Locke, tanrı bunu tamamen bu şekilde yaptı bu tanrının doğrusudur diye başladı ve şimdi de Smith'in söylediğinden anlıyoruz ki **"bu sadece tanrının değil "** Aslında bunu direk telaffuz etmiyor ancak felsefi olarak, prensipte dediği **"bu sadece özel mülkiyet sorunu değil "** Artık bunların hepsi **"ön koşulludur" "Verilmiştir."** **"İşgücü satın alan yatırımcılar"** vardır Verilmiştir. Bir başkasının işgücünü ne ölçüde satın alabileceklerinin sınırı yoktur ne kadar biriktirebileceklerinin, ne kadar eşitsizlik olduğunun bunların hepsi verilmiştir. Böylece o büyük fikriyle gelir ve bu yine, sadece satır aralarında geçmektedir. Bilirsiniz, insanlar satmak için malları piyasaya sürdüğünde arz ve diğerleri satın aldığına talep oluşur vesaire.

Arzı talebe ya da talebi arza nasıl eşitleyebiliriz?

Bunlar arasındaki denge nasıl sağlanabilir?

Bunların nasıl dengelendiği ekonomi biliminin merkezi kavramlarından biridir ve Adam Smith diyor ki **Bunları dengeleyen "piyasanın görünmeyen elidir."** Yani şu anda **"tanrı"** lafının eli kulağında olduğunu biliyoruz. Locke'un söylediklerini hesaba katarak mülkiyet haklarını, tüm gerekliliklerini ve "doğal haklarını" söylemedi Şu anda **"tanrı"** gibi bir sistemle karşı karşıyayız. Aslında, Smith der ki, bu alıntıyı bulmak için Ulusların Zenginliği'ni sonuna kadar okumanız gerekir. Smith **"Geçim kıtlığı fakir kesimin yeniden yapılanmasının limitlerini belirler ve doğal olarak bununla baş etmek için, çocuklarının elenmesinden başka yol yoktur."** Yani en kötü anlamıyla gelişim teorisini beklemektedir. Buna Darwin evrim teorisinde **"İşçi ırkı"** adını verdi. Yani şunu görebilirsiniz doğal bir ırkçılık, sayısız miktarda çocuk öldürmeye göz yumacak düşüncesizlik ve **"Görünmez el, ihtiyacı karşılayacak kadar kaynak kaynağı karşılayacak kadar ihtiyaç yaratır"** diye düşünüyordu. Tanrı'nın ne kadar bilge olduğunu görüyor musunuz?

Yani bolca gerçek anlamda öldürücü hayat yıkıcı, eko-soykırımcı düşünceler şimdi de bir şekilde devam eden **"düşünen gen"** Smith'de de vardı. Adam Smith gibi erken dönem iktisat düşünürleri tarafından ortaya atılan Kapitalist Serbest Piyasa Sistemi adı verilen konseptin orijinaline baktığımız zaman Piyasa'nın gerçek amacının gerçek, dokunulabilir, somut, yaşam şartlarını destekleyen bir takas sistemi üzerine kurulduğunu görürüz. Adam Smith, Dünya'daki en büyük kar sağlayıcı ekonomik

sektörün, neticede finansal takas ya da diğer adıyla yatırımın içinde olacağını anlamamıştı. Paranın kendini, diğer paraların hareketleriyle kazandığı topluma sıfır verimli değer sunan keyfi bir oyundur. Yine de Smith'in niyetini dikkate almadan en temel ilkeleri, paranın mal olarak kabul edildiği bir teori için, böylesine anormal görünen bir kapı sonuna kadar açık kaldı. Bugün, **Dünya'nın bütün ekonomilerinde iddia ettikleri sosyal sisteme rağmen paranın sadece para aşkı için peşinden koşulur.** Başka hiçbir şey için değil. Adam Smith tarafından esrarengiz bir şekilde nitelenmiş dini "**Görünmez El**" bildiriminin altında yatan fikir, bu hayali ticari malın sığ, menfaatçi arayışının büyüğü bir şekilde insanlığın ve toplumun refah ve gelişimine dönüşeceği yönündedir. Gerçekte, parasal teşvik veya bazılarının adlandırdığı gibi **Para Değer Dizisi Hayat Değer Dizisi** olarak da adlandırılabilir temel intifa hakkından ayrılmıştır. Aslında olan şudur ki, bu iki dizge konusunda ekonomik doktrinler arasında tam bir kafa karışıklığı söz konusudur. Para Değer Dizisinin Hayat Değer Dizisini doğurduğunu zannederler. Bu yüzden daha fazla mal satılması durumunda **Gayri Safi Yurtiçi Hasılları yükselirse refah seviyesi daha da yükselmiş olacak derler.**

Gayri Safi Yurtiçi Hâsılası toplumsal sağlığın temel göstergesi olarak kullanılabilecektir.

Karmaşayı görüyorsunuz işte. (Saçmalık olduğuna işaret ediliyor.)

Malın satışından elde edilen bütün alınırlar ve gelirler olan Para Değer dizisinden bahsediyor ve bunu yaşam üretimi ile karıştırıyorlar. Kısacası ta en başından beri her şeyi, **Para ve Hayat Değer Dizilerinin tamamen birbiriyle birleşmesinden oluşmuş bir sistem içine inşa etmiş durumdasınız. Dolayısıyla, Para Dizisi herhangi bir üretimden ayrıştıkça git gide daha da ölümcül olan planlı bir yanlış ile mücadele etmek zorunda kalıyoruz. Kısacası bu bir sistem karışıklığı ve bu sistem karışıklığı ölümcül gibi görünüyor.** (Servetin toplumdaki dağılımına işaret ediliyor)

[MAKİNEYE HOŞGELDİNİZ]

Bugün toplum içinde, neredeyse kimsenin ülkelerinin veya toplumlarının gelişimini fiziksel sağlıkları, mutluluk seviyeleri güven veya sosyal istikrar ile ölçtüğünü görmüyoruz. Daha doğrusu, ölçümlemeler bize ekonomik soyutlamalar yoluyla sunulmaktadır. **Gayri safi yurt içi hasılamız, tüketici fiyat içeriğimiz menkul kıymetler borsamız, enflasyon oranlarımız ve daha da fazlası var. Fakat bu bize insanların yaşam kalitesi gibi gerçek değerler ile ilgili bir şey anlatıyor mu?**

Hayır.

Tüm bu ölçümlemeler paranın kendisinden başka hiçbir şeyle ilgili değildir.

Örneğin, BİR ÜLKENİN GAYRI SAFİ YURTIÇİ HÂSILASI EŞYALARIN DEĞERİ VE SATILAN SERVİSLERİN DEĞER ÖLÇÜSÜDÜR. **ONUN ÖLÇÜMLEMESİNİN ÜLKE İNSANLARININ "YAŞAM STANDARDI" İLE İLİŞKİLİ OLDUĞU İDDİA EDİLİR.**

2009'da Amerika Birleşik Devletleri GSMH'nın % 17'sini sağlık için hesapladı. Yaklaşık 2,5 trilyondan fazlası harlandı. **Dolayısıyla, bu ekonomik ölçümleme üzerine pozitif etki yaratılıyor. Bu mantığa dayanarak eğer sağlık hizmetleri daha da artarsa Amerika'nın ekonomisi için çok daha iyi olur.** Belki 3 trilyon dolar belki 5 trilyon. Bu daha fazla büyüme ve iş yaratacağından dolayı, ekonomistler ülkelerinin yaşam standardı arttığı için gurur duyarlardı.

Ama bir dakika.

Sağlık hizmeti aslında neyi temsil ediyor?

Pekala;

HASTA VE ÖLMEKTE OLAN İNSANLARI.

Doğru;

Amerika'da ne kadar fazla hasta insan varsa o kadar iyi bir ekonomi olur. Aslında, bu aşırı ya da alaycı bir görüş değildir.

(Sağlık üzerinde yapılan ücretsizliğin arkasındaki gizli plan nasıl ortaya çıkıyor. İnsanlar ücretsiz tedaviler yerine kazançlarının artırımını sağlayarak daha verimli, duyarlı ve yerinde olacağını gösteriyor. Bedava ilaç ölüm satarak para kazanmaktır.)

Hatta, yeterince geri adım atarsak gayri safi yurtiçi hasılasının herhangi bir maddi düzeyde yalnızca kamusal ve sosyal sağlığı göstermediğini aslında daha çok, endüstriyel verimsizliğin ve sosyal bozukluğun bir ölçüsü olduğunu fark etmiş olursunuz. ÖYLE Kİ NE KADAR YÜKSELDİĞİNİ GÖRÜRSENİZ KİŞİSEL, SOSYAL VE ÇEVRESEL BÜTÜNLÜK BAKIMINDAN O KADAR KÖTÜSÜ

GERÇEKLEŞİR.

KAZANÇ ELDE EDEBİLMEK İÇİN SORUN YARATMANIZ GEREKİR.

Hayat kurtarmak, bu gezegende denge oluşturmak adaleti ve barışı sağlamak veya buna benzer diğer mevcut örneklerden kazanç elde edilemez. Bu işlerde hiç kazanç yoktur.

"BİR YASA ÇIKAR VE KENDİNE BİR İŞ KUR" diye eski bir söz vardır. İş kurulan kişi avukat da olabilir, herhangi başka biri de.

Öyleyse, Haiti'deki deprem nasıl iş alanı yarattıysa suç da aynı şekilde iş alanı yaratır.

Şu anda Amerika'daki tutuklu insan sayısı kabaca iki milyon civarındadır ve bunların birçoğu da özel şirketlerin işlettiği hapishanelerde bulunur. Amerika **Wackenhut'taki Corrections Corporation (İslah Etme AŞ) Wall Street'teki hisse senedi ticaretini hapishanesindeki insan sayısına orantılı yürütür.** İşte bu hastalıklı bir durumdur. Ama bu, mevcut ekonomik modelin talep ettiği şeyin sonucudur. (Amerikan filmlerinde kötü hapishane şartları gösterilerek, insanları İslah işletmelerine yönlendirip çalıştırmanın önü mü açılıyor?)

Öyleyse bu mevcut ekonomik modelin ihtiyacı tam olarak nedir?

Ekonomik düzenimizin devamlılığını sağlayan nedir?

TÜKETİM.

Ya da başka bir deyişle;

DÖNGÜSEL TÜKETİM.

Klasik piyasa ekonomisinin temelinde yatan şeyin şu anki sistemin işlemeye devam etmesini istiyorsak durmasına veya adamakıllı yavaşlamasına bile izin verilemeyen bir para değişim modeli olduğunu görürüz.

Ekonomide 3 temel oyuncu vardır.

ÇALIŞAN, İŞVEREN VE TÜKETİCİ.

Çalışan işverene kazanç karşılığı işgücü satar.

İşveren bunun üretim hizmetlerini ve ürünleri kazanç için tüketiciye satar.

tüketici dediğimiz kişi de aslında döngüsel tüketimin sürmesini sağlamak üzere sisteme geri harcama yapan işveren ve çalışanın üstlendiği bir diğer roldür.

Başka bir deyişle, küresel piyasa sistemi şu varsayıma dayanmaktadır; bir toplumda devam eden tüketim sürecini koruyan bir oranda para dolaşımını sağlayacak ürün talebi her zaman olacaktır.

Tüketim hızı arttıkça "sözde" ekonomik büyümenin de o derece artacağı varsayılır. Düzen böyle sürer, gider **Ama durun bir saniye Ben ekonominin şu işe yaradığını sanıyordum, ne bileyim?**

Tasarruf sağlamak?

Terimin kendisi zaten muhafaza etme, yeterlilik sağlama ve savurganlığın azaltılması anlamına gelmiyor muydu?

Peki, tüm bunlara rağmen, nasıl oluyor da tüketim talep eden ve "ne kadar çok, o kadar iyi" mesajını veren sistemimiz yeterlilik ya da "tasarruf" sağlayabiliyor?

Sağlayamıyor.

Aslında piyasa sisteminin asıl amacı -gerçek bir ekonomiden şu anda beklenenlerin tam aksine- hayat için gerekli olan ürünlerin üretim ve dağıtımı için ihtiyaç duyulan materyalleri etkili ve tutumlu bir yolla yönlendirmektir. **Biz sınırları olan bir gezegende, sınırlı kaynaklarla yaşıyoruz.** Örneğin, kullandığımız petrolün gelişmesi milyonlarca yıl sürüyor. Hatta kullandığımız minerallerin ki milyarlarca **BU NEDENLE, "SÖZDE" EKONOMİK BÜYÜMENİN SAĞLANMASI İÇİN TÜKETİM ARTIŞINI KASTEN TEŞVİK EDEN BİR SİSTEME DEVAM ETMEK DOĞAYI PARÇALAYAN BİLİNÇLİ BİR DELİLİKTİR.** İsrafın olmaması, yeterlilik bu yolla sağlanır. İsrafın olmaması mı?

Şu anki sistem, şimdiye kadar dünya üzerinde var olmuş bütün sistemlerden daha da savurgan. Şu an hayat düzeninin ve sisteminin her aşaması bir kriz, bir mücadele, bir çürüme ya da çökme durumunda. Son senede yayınlanmış bağımsız değerlendirmeye dayalı hiçbir bülten size farklı bir şey söylemeyecektir Tüm yaşam sistemleri çökmektedir ..

Sosyal programlar gibi suya erişimimiz gibi Tehdit veya tehlike altında olmayan herhangi bir yaşam biçimi söyleyebilir misiniz?

Söyleyemezsiniz.

Gerçekten bir tane bile yok ve bu çok çok üzücü. Fakat biz henüz sebeplerin mekanizmasını

çözmüş değiliz. Sebeplerin mekanizması ile yüzleşmek istemiyoruz. Sadece devam etmek istiyoruz. Çılgınlığın işte bunda olduğunu biliyorsunuz işe yaramayacağını bile bile aynı şeyi tekrar tekrar yapmaya devam etmekte. Aslında sizin gerçekte ekonomik bir sistemle değil anti-ekonomik bir sistemle uğraştığınızı söyleyecek kadar ileri gidebilirim.

[ANTİ-EKONOMİ]

Rekabetçi pazar modelinde amacın "en uygun malları en düşük fiyatla sağlamaktır" diye eski bir deyim vardır. Bu deyim esasında sonuç olarak daha kaliteli malların üretimine sebep olacağı varsayımına dayanarak pazar rekabetini haklı kılan teşvik konseptidir. Kendime en baştan başlayarak bir masa yapacak olsam bunu mümkün olan en iyi ve sağlam malzemeden yapmam doğaldır, değil mi?

Çünkü uzun süre dayanmasını isterim.

Neden bunu tekrar yapmam gerekebileceğini ve dolayısıyla daha çok enerji ve malzeme harcayacağımı bile bile daha kötü ve kalitesiz bir şey yapayım?

Peki, bu, fiziksel dünyada ne kadar mantıklı görünürse görünsün piyasa dünyasına gelindiğinde ise sadece açıkça mantıksız olmakla kalmaz bir opsiyon bile olması mümkün değildir. Bir firma rekabet avantajını muhafaza etmek ve fiyat olarak müşterilerine ulaşılabilir seviyede kalmak istediği süreçte, teknik olarak bir şeyin en iyisini üretmek mümkün değildir. Kelimenin tam anlamıyla satış için düzenlenmiş ve yaratılmış her şeyin üretildiği anda değeri düşüyor. Çünkü matematiksel olarak stratejik, sürdürülebilir, yeterli bilimsel olarak en gelişmiş ürünü yapmak imkânsızdır. Bu şu gerçeğe dayanır ki, piyasa sistemi "**maliyet verimliliğini**" gerektirir ya da üretimin her safhasında oluşan her masrafın azaltılmasını. İşgücü maliyetinden malzeme maliyetine ve paketlemeye kadar. Rekabete dayanan bu strateji, tabii ki rekabet eden başka bir üreticiden (aslında aynı şeyi yapan) değil de kendilerinden satın alındığından emin olmak ister. Yani kendi mallarını da rekabete dayanan ve satın alınabilir kılan bir üreticiden. Sistemin bu kaçınılmaz israfının sonuçları "**İçsel Tükenme**" olarak adlandırılır. Aslında bu daha büyük bir problemin sadece bir parçasıdır. Piyasa ekonomisinin temel bir yönetim prensibi bu arada bunu okuduğunuz hiçbir kitapta bulamazsınız şöyle ki

"ÜRETİLEN HİÇBİR ŞEYE DAYANABİLECEĞİNDEN DAHA UZUN YAŞAM SÜRESİ İZİN VERİLEMEZ".

Başka bir deyişle, üretilen malın hasar görmesi bozulması ve kullanım ömrünün bitmesi kritik değere sahiptir. Buna "**Planlı Eskitme**" denir.

PLANLI ESKİTME varolan ve piyasa kuralları uygulayan tüm şirketlerinin stratejisinin belkemiğidir. Tabii ki küçük bir kısmı yaptıklarını maskelemek için tartışılmasını samimi bir şekilde kabul eder gibi görünürken çoğu zamanda dayanıklı ve sürdürülebilir bir malın yaratılmasına sebep olabilecek yeni teknolojik gelişmeleri görmezden gelecek ve hatta baskı ile sindirecektir. Yani, yeterince savurgan olmasa bile, sistem yapısı gereği en dayanıklı ve randımanlı malların üretilmesine izin veremez Planlı Eskitme bir malın kullanılabilir olduğu sürenin uzamasının döngüsel tüketimin sürekliliği için ve dolayısıyla pazar sisteminin kendisi için kötü olduğunu kasıtlı olarak kabul eder. **Başka bir deyişle, uzun ömürlü ürün aslında ekonomik büyümeye terstir bu nedenle de üretilen herhangi bir ürünün yaşam süresinin kısa olmasını sağlamak için doğrudan, destekli bir teşvik mevcuttur.** Aslında, sistem başka türlü çalışmaz. Dünyaya yayılmakta olan çöplük denizlerine bir göz atmak eskitme gerçekliğini gösterecektir. Her biri altın, koltan, bakır gibi değerli çıkarması güç materyallerle dolu milyarlarca ucuz cep telefonu bilgisayar ve başka teknolojik aygıtlar var ve genellikle küçük parçalarındaki basit arıza veya eskimelerden ötürü şu anda öbekler halinde çürüyorlar ki korumacı bir toplumda bunlar büyük olasılıkla tamir edilir veya güncellenirdi ve ürünün ömrü uzatılırdı. Maalesef, fiziksel gerçekliğimizde yani yaşadığımız sınırlı kaynaklara sahip bu sınırlı gezegende bu ne kadar randımanlı görünürse görünsün pazar açısından açık bir şekilde randımansızdır.

Özetlemek gerekirse "RANDIMAN, SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE SAKLAMA EKONOMİK SİSTEMİMİZİN DÜŞMANLARIDIR."

Benzer şekilde, fiziki ürünlerin çevre üzerindeki etkilerine bakılmaksızın sürekli olarak tekrar tekrar üretilmeleri gerektiği gibi bir mantığa hizmet endüstrisi de uymaktadır. Gerçek şu ki şu anda hizmet verilen sorunların çözülmesi hiçbir maddi kazanç sağlamaz. İşin aslı, tıbbi kuruluşların isteyeceği son şey kanser gibi hastalıkların tedavisi olacaktır çünkü bu durumda sayısız iş ve trilyonlarca gelir ortadan

kalkacaktır. Konumuza dönersek suç ve Terörizm bu sistemde iyidirler!

Eh, en azından ekonomik olarak polisleri işe aldığı için güvenlik amaçlı değeri yüksek ürünler ürettiği için tabii ki hapishanelerin değerinden bahsetmiyoruz bile özel sektöre ait hapishaneler üstelik kar amaçlı.

Ya savaşa ne demeli?

AMERİKA'DAKİ SAVAŞ SANAYİSİ, GHYS'NİN MUHTEŞEM BİR ŞEKİLDE ARTIŞINI SAĞLAYAN EN KARLI ENDÜSTRİLERDEN BİRİDİR; ÖLÜM VE YIKIM ÜRETİR. Bu sanayide en sık kullanılan oyun, her şeyi havaya uçurup sonra bunları kar elde etmek için yeniden inşa etmektir. Biz bunu, **Irak savaşı** için yapılan ve havadan gelen milyar dolarlık sözleşmelerle gördük. Özetle, toplumun sosyal olarak negatif özellikleri sanayinin pozitif yönde ödüllendirildiği girişimler haline geldi ve problem çözmeye yönelik herhangi bir ilgi veya çevresel sürdürülebilirlik ve koruma doğası gereği ekonomik sürdürülebilirliğe ters düştü. İşte bu nedenle herhangi bir ülkede gayri safi yurtiçi hâsılanın yükseldiğini her gördüğünüzde ihtiyaçlardaki gerçek veya yapay bir artışa şahit oluyorsunuz **Tanımlarsak, bir ihtiyaç verimsizlikten doğar.** SONUÇTA, ARTAN İHTİYAÇ, ARTAN VERİMSİZLİK ANLAMINA GELİR.

[DEĞER SİSTEMİ BOZUKLUĞU]

Amerikan rüyası sınır tanımayan tüketim temeline dayanır. Bu rüyanın aslı ortayolcu medyanın ve özellikle ticari reklamların -bu sonsuz büyümeye ihtiyaç duyan tüm kuruluşların- bizi ikna ettiği veya beynimizi yıkadığı gibi. **Amerika'daki ve dünyadaki bir çok insanın mutlu olabilmeleri için x sayıda malı mülkü olmak zorunda olması ..ve sonsuz sayıda, daha da çok kazanma olasılığıdır. Bu, kesinlikle doğru değildir.** Peki neden insanlar bu tüketim şeklinin sistemli etkileri ekoloji (çevre) soykırımına yol açacağını bile bile hala bu şekilde satın almaya devam ediyorlar?

Aslında bu sadece klasik bir **edimsel koşullanma**(gerçek olarak var olan şartlanma). Siz sadece organizmaya koşullanmaya dair verileri girersiniz ve istenilen davranışlara, amaçlara ya da hedeflere göre sonuçları-kazanımları elde edersiniz.

Edimsel koşullanma tüm teknolojik kaynaklara sahiptir ve çocukların zihinlerine nasıl girip duydukları şeylerle o markaya nasıl koşullandırdıklarıyla böbürlenirler.

O zaman insanların nasıl bu kadar aptal olduğunu anlarsınız İnsanlara "**Aptal olmak**" öğretildi. Bu bir değer sistemi bozukluğudur. İnsan beyninin kolayca yönlendirilebilir bir hamur olduğuna dair bir kanıt arıyorsanız insan düşüncelerinin ne kadar biçimlendirilebilir olduğuna dair bir kanıt şartlanmış ve yönlendirilmiş insanın çevresel uyarıcıların ve onu destekleyen şeylerin etkisiyle ne kadar kolay şekillendiğine dair bir kanıt İşte reklâm dünyası bunun kanıtıdır!

Ucuz iş gücünü sömüren denizasıırı bir ülkede en fazla 10 dolara mal edilmiş bir çantayı 4000 dolara aldım demek için gün boyu alışverişte boş boş dolanan tüketici olarak bilinen programlanmış robotlar olarak bakıldığında bu beyin yıkama düzeyine korkuyla birlikte hatırı sayılır bir saygı duymanız gerekir. **Marka statüsü, bir kültürmüşçesine insanlara sunuluyor.** (Filan markadan giyinmek bir değer haline gelmesi)

Ya da toplumdaki güven ve birliği artıran eski sosyal gelenekler günümüzde açgözlü maddeci değerlerce çarpıtılıp çalınmış ve bugün yılda birkaç kez alıp birbirimize verdiğimiz saçma sapan şeylere dönüşmüş. Bugün büyük bir çoğunluğun alışverişe ve tüketime karşı neden üzerlerinde bu denli bir baskı hissettiğini merak ediyorsanız; bunun sebebi açıkça, çocukluklarından beri maddi beklentilerinin arkadaş ve aile çevresindeki statülerinin bir işareti olarak görülmesine şartlandırılmalarıdır. **Gerçek şu ki;**

bir toplumun temeli onun işleyişini destekleyen değerlerdir. Toplumumuz, mevcut durumunda değerlerimiz sadece pazar sisteminin devamı için gereken bariz tüketimi desteklerse işleyişini sürdürebilir. **75 sene önce Amerika ve gelişmiş ülkelerdeki kişi başına yapılan tüketim bugünkü miktarın yarısı kadardı.** Bugünün yeni tüketici kültürü gerçek tüketim ihtiyacına göre gittikçe artan bir seviyede üretilmiş ve empoze edilmiştir. **İşte bu yüzdendir ki günümüzde çoğu şirket, reklam harcamalarına üretim maliyetlerinden daha çok para harcamaktadırlar. Olmayan ihtiyaçlara yönelik suni bir eksiklik duygusu yaratmak için özenle çalışırlar ve görünüşe göre bunda başarılılar.**

[EKONOMİSTLER]

Biliyorsunuz ekonomistler aslında ekonomist falan değiller. Onlar para değerinin propagandacılarıdır ve kurdukları modellerin, son tahlilde jeton değiş tokuşu mantığında taraflardan biri ya da ikisi için gerçek kazanç anlamına geldiğini görüyorsunuz. Fakat üretime dayalı gerçek dünyadan ne kadar kopuk olduğunu da anlıyorsunuz. Hikâyeyi duymuş olabilirsiniz Ohio'da yaşlı bir adam elektrik faturasını ödeyemiyor elektrik firması elektriği kesiyor ve adam ölüyor. Elektriği kesme sebepleri ise adam faturasını ödeyemediği için elektrik vermenin kazançlı olmaması. Bunun doğru olduğuna inanıyor musunuz?

Aslında bu sorumluluk enerjiyi kesen elektrik şirketine ait değil. Sorumluk, bu adama yeteri kadar yardımseverlik göstermeyerek onu bu elektrik faturasıyla baş başa bırakan komşularına arkadaşlarına ve ortaklarına da aittir.

Peki Bunu doğru duydum mu acaba?

O bu sözleriyle parası olmadığı için hayatını kaybeden bir adamın ölümünün mesuliyetini diğer insanlara, onların etkisine ya da hayırseverliklerine mi yüklüyor?

O zaman, dünyada açlıktan ölmek üzere olan milyarlarca insan için tam bir reklam satışına şarap tezgâhlarına atılacak birazcık sadakaya ve bir düzine de turşu kavanozuna ihtiyacımız olacak diye tahmin ediyorum. Tüm bunlar, **Milton Friedman**'ın kurduğu sistem yüzünden. Siz, **Milton Friedman**'ın, **F.A. Hyack**'ın **John Maynard Keynes**'in, **Ludwing von Mises**'in ya da piyasaya çok az para kaptıran akılcı temeller üzerine kurulu diğer büyük pazar ekonomistlerinin felsefesiyle iş yaparsınız ya da yapmazsınız ama bunun bir dinden farkı yoktur.

Tüketim analizleri, istikrar politikaları bütçe açıkları, tutar talepleri

Hepsi, evrensel insani ihtiyaçların, doğal kaynakların ve hayatı etkin olarak destekleyen diğer yapıların gözerdi edildiği sürekli kendini yenileyen ve aklayan bir söylem döngüsünde gerçekleşir ve bu söylemde, insanların birbirlerine menfaatleri için yaklaştıkları kendilerini sadece parayla motive ettikleri bencil bir fikir ortaya çıkar. Bu sığ bakış açısı, güya; kendisine yeten sağlıklı ve dengeli bir toplum yaratmaya çalışır. Tüm bu teoride tüm bu öğretilerde hayat eşitliği yok.

Ne yapıyorlar?

Yaptıkları şey para akışının izini sürmek. Hepsi bundan ibaret, önemli olan her şeyi önceden tahmin ederek para akışını izlemek.

1- Hayat eşgüdümleri (bağılantıları) yoktur

Nasıl yok!

2- Tüm bu ajanlar, kendilerini büyütme fırsatı kovalayanlardır.

Yani, kendilerinden başka bir şey düşünmezler ve kendileri için hep en fazlasını elde etmeye çalışırlar. Akılcılık yaklaşımının kuralı; kendini en yükseğe çıkaracak tercihler yapmaktır. Bu tercihler için ilgilenilecek tek şey ise, para ya da ürün olmalıdır.

Pekala, sosyal ilişkiler nerede devreye giriyor?

Kendini en yükseğe çıkarma münasebeti haricinde yok ki.

Doğal kaynaklarımız nerede devreye giriyor?

Hiçbir yerde, sömürüyü saymazsak.

Hayatta kalabilmek için aile nerede devreye girer?

Hiçbir yerde. Mal mülk satın alabilmek için paraları olmak zorundadır.

Peki, bir ekonominin insan ihtiyaçlarını karşılaması gerekmez mi?

Temel sorun bu değil mi?

AH, "İHTİYAÇ" SİZİN SÖZLÜĞÜNÜZDE BİLE YOK. SİZ ONU "İSTEKLER"İN İÇİNDE ERİTTİNİZ.

Peki İSTEK NEDİR?

Satın almak isteyen para talebidir. Eğer satın almak isteyen para talebi ise bunun ihtiyaçla hiç bir ilgisi yoktur. Çünkü belki de kişinin para talebi yok. Bunun yerine aşırı derecede suya ihtiyacı var.

Oysa **para talebi altın bir klozet isteyebilir.**

Pekala, hepsi nereye gider?

ALTIN KLOZETE VE SİZ BUNA EKONOMİ Mİ DİYORSUNUZ?

Gerçekten, düşündüğünüzde insanlık düşünce tarihinin en tuhaf aldanışı bu olsa gerek.(Dubai de yapılan tatiller, binalar, zenginlerin saray düğünleri ile İslâm hangi yerde birleşiyor, diye sormak gerekiyor.)

[PARASAL SİSTEM]

Şimdiye kadar **piyasa sistemine** odaklandık. Ama bu sistem **küresel ekonomi paradigma** (Belirli bir alanda çalışan bilim adamlarının paylaştığı ortak değerler ve anlayışlar dizisi.) sınıfı aslında sadece yarısıdır. Diğer yarısını "**Parasal Sistem**" oluşturur.

Piyasa Sistemi işgücü üretim ve dağıtım yelpazesinde çıkar elde etmek için uğraşan insanlarla ilgiliyken Parasal Sistem, piyasa sistemi için uygun şartları ve başka şeyleri de yaratan finansal kuruluşların belirlediği politikaların temelini oluşturur. Faiz oranları, krediler, borçlar para arzı ve enflasyon gibi sıkça duyduğumuz terimleri içerir. Siz ekonomi uzmanlarının şu şekilde ipe sapa gelmez saçmalıklarını dinlerken "**Basit önleyici tedbirler alınarak ileri tarihlerde gerekli olabilecek daha ağır ve zorlayıcı eylemlerin önüne geçilebilir.**" endişeden saçınızı başınızı yolsanız da bu sistemin tabiatı ve yarattığı etki oldukça basittir. **Ekonomimiz veya küresel ekonomi üç temel şey tarafından yönetilir.**

Bunlardan ilki, bankaların ortada hiçbir şey yokken para basması anlamına gelen kısmi rezerv bankacılığıdır.

Bir diğeri bileşik faizdir. Borç para aldığınızda, aldığınızdan fazlasını geri ödemek zorundasınızdır bu da sizin hiç yoktan para yaratmanız anlamına gelir ki bu da yine daha fazla para üretimi ile karşılanmak zorundadır. **Sonsuz bir gelişim paradigması içinde yaşamaktayız.** Şu anda içinde yaşamakta olduğumuz ekonomik paradigma **PONZİ DÜZENİ**'dir. **Hiçbir şey sonsuza kadar büyüyemez. Bu imkânsız bir şeydir.** Ünlü psikolog James Hillman'ın dediği gibi

"Belli bir yaştan sonra insan vücudunda büyüyen tek şey kanserdir."

Artmaya devam etmesi gereken tek şey para miktarı değildir tüketici sayısının da artması gerekir. Daha fazla para üretmek için faiziyle borç para alan tüketiciler ve bu da şüphesiz ki sonu olan bir dünyada mümkün değildir. Temelde insanlar aslında şu an dağılmaya başlamış olan bu sistemi koruyabilmek için hep daha fazla para yaratması gereken para basma makineleridir.

Herkesin parasal sistem hakkında bilmesi gereken sadece iki şey vardır.

Tüm para borçtan yaratılmıştır.

Para somutlaşmış borçtur. İster hazine bonosundan elde edilsin ister ev kredisinden, ister kredi kartlarından.

Başka bir deyişle, eğer var olan tüm borçların hepsi şimdi bir anda ödenseydi dolaşımda tek bir dolar bile kalmazdı. Alınan hemen hemen tüm kredilerde faiz uygulanır ve bu faizi geri ödemek için gerekli olan paranın tamamı, para arzında mevcut değildir. Sadece ana kaynak krediler tarafından yaratılır ve bu kaynak da para arzıdır. Yani, **tüm borçlar bir anda ödense dolaşımda tek bir dolar kalmadığı gibi bir de varolmadığı için ödenmesi imkânsız olan muazzam borçlar olacaktır.** Tüm bunların sonucu olarak iki durum kaçınılmazdır **Enflasyon ve İflas.**

ENFLASYON, hemen hemen tüm ülkelerde geçerli olan tarihsel bir eğilimdir ve kolaylıkla da kendisine sebebiyet veren etkene; yani, faiz komisyonlarını ödeyebilmek ve sistemi devam ettirebilmek için gerekli olan para arzındaki sürekli artışa bağlanabilir. **İflaslar ise borç batağı şeklinde ortaya çıkar.** Bu çöküşleri ya bir birey ya bir işyeri ya da bir ülke yaşar ve bu durum genellikle faiz ödemeleri artık yapılamaz hale gelince olur.. Yine de bardağın bir de dolu kısmı var en azından piyasa sistemi açısından. Çünkü

Borç, baskıyı doğurur.

Borç, maaşlı köleler yaratır.

Borç içindeki bir insanın, borcu olmayandan daha düşük bir ücrete çalışması çok daha doğaldır, böylece de ucuz bir mala dönüşür.

Bu nedenle, finansal olarak istikrarlı bir grup insana sahip olmak, şirketler için eşsiz bir fırsattır.
Ama durun bir saniye!

Aynı fikir tüm ülkeler için de geçerli değil mi?

Uluslararası şirketlerin çıkarlarının neredeyse vekili olan **Dünya Bankası ve Uluslararası Para Fonu, (IMF-International Monetary Fund)** ekonomik sorunları olan ülkelere, çok yüksek faiz oranlarıyla muazzam miktarlarda krediler veriyorlar. Sonrasında da, bu ülkeler tamamen bu borca battıklarında ve geri ödemelerini yapamayınca tasarruf önlemleri alınıyor ve şirketler bu ülkelerin üzerine çullanıp,

düşük ücretle işçi çalıştırıp, doğal kaynaklarını ele geçiriyorlar. Bunun adı **PİYASA ETKİNLİĞİ**.

Ama bekleyin, dahası da var.

Gerçekten bir şeyler üretmektense sadece parayı alıp satan, para ve piyasa sisteminin eşsiz bir meze olan **BORSA PİYASASI** var.

Peki konu borçlara geldiğinde, ne yaptıklarını biliyor musunuz?

Evet, tam da düşündüğünüz gibi, onun da ticaretini yapıyorlar Ciddi bir şekilde, kar sağlamak amacıyla borçları alıp satıyorlar. Kredi borcu takasları ve tüketici borcuna karşılık teminatlı borç yükümlülüklerinden, neredeyse tüm Avrupa ekonomisini çökertmiş olan yatırım bankası **Goldman Sachs** ve Yunanistan arasındaki hileli anlaşma gibi tüm ülkelerin borçlarını maskeleyen için kullanılan karmaşık ve uydurma projelere kadar her şeyi alıp satıyorlar.

Yani **BORSA PİYASASI VE WALL STREET**'ten bahsettiğimizde, Nakit değer sıralaması nedeniyle ortaya çıkmış tamamen yeni bir çılgınlık seviyesi görüyoruz.

Piyasalar hakkında bilmeniz gereken her şey, birkaç yıl önce Wall Street Journal'da, "**Beyin Hasarına Uğramış Yatırımcıdan Dersler**" diye yazılmış bir makalede bahsedilmektedir. Bu baş makalede hafif beyin hasarı olan bireylerin beyni normal işleyen bireylerden yatırımcı olarak neden daha iyi olduklarını açıklıyorlar.

Neden?

Cünkü hafif beyin hasarı olan birey empati sahibi değildir. Bu kilit noktadır. Eğer empati sahibi değilseniz bir yatırımcı gibi iyi yapabilirsiniz ve dahası New York borsası empati sahibi olmayan bireyler çoğaltır. Oraya girmek ve karar vermek düşüncesizce, pişmanlık duymadan her ne şekilde yaptıkları ticareti yapmak insanlıklarını etkileyebilir. Bu yüzden, bu robotları çoğaltıyorlar. Bu insanların ruhları yok ve insanlara daha fazla ödeme bile yapmak istemediklerinden artık robotları çoğaltıyorlar -gerçek robotlar- gerçek algoritmik tüccarlar.

Yüksek frekanstaki alım-satım skandalında olan **Goldman Sachs New York Menkul Kıymetler Borsası** yanına bir bilgisayar koydular. Bu bilgisayar, bu "**eş-konumlu**" bilgisayar, söyledikleri gibi Borsa üzerinde alım-satımları yönetir ve alım-satımları "**karaborsa**" yollarla alım-satımdan alakasız kuruş ve sentlerle sipariş hacimleri ile vurur. Sanki parayı gün boyu hortumluyorlar gibi. Geçen yıl bir gün bile altına düşmeden düzenli 30 ya da 60 gün boyunca dörtte bir yol aldılar ve her gün milyonlarca dolar mı yaptı?

Bu istatistiksel olarak imkânsızdır!

Ben New York Menkul Kıymetler Borsası'nda çalışırken herkes rüşvet sayesinde terfi edilirdi. Borsacı ofis müdürüne rüşvet verir ofis müdürü, bölge satış müdürüne rüşvet verir. Bölge satış müdürü ulusal satış müdürüne rüşvet verir. Bu yaygın bir anlayıştır.

NOEL ZAMANI, SİRADAN BİR BORSA ACENTE İŞİNDE, EN BÜYÜK İKRAMİYİYİ KİM ALIR?

UYUMLULUK MEMURU. Uyumluluk memuru bütün gün orada oturur ve aslında sizin marj sınırlarını ihlal etmediğinizden ayrıca yasalara "**uygun**" davrandığınızdan emin oluyormuş gibi yapar. Evet, tabii ki de, bir bakıma Uyumluluk memuruna rüşvet verebilirsiniz ne de olsa yasaya uyuyorsunuz!

Peki, **dolandırıcılık nasıl oldu da sistem haline geldi?**

Bu artık bir yan-ürün değil. Sistemin ta kendisi.

Eski bir Woody Allen fıkrası gibi

- Doktor, ağabeyim kendini tavuk sanıyor. Doktor,

"bir hap al" der ve sorunu çözer.

- "Ama Doktor bey, anlamıyorsunuz. Bizim yumurtalara ihtiyacımız var."

Yani?

İşlem harcı üretmek için ikramiye üretmek için bankalar arasında sahte taleplerin gidip gelmesi ABD ekonomisinin gayri safi milli hâsıla üretim geliştirme makinesi haline geldi. **Gerçekte tamamen sahte talepleri takas ediyorlar ve bunların geri ödenmesi kesinlikle mümkün değil. Aslında hiçbir şeyi işliyorlar, üretiyorlar, yeniden menkul kıymete çeviriyorlar.**

Bir kokteyl peçetesine 20 milyar Dolar yazsam ve bunu **J.P. Morgan'a satsam** J.P. Morgan'da bir kokteyl peçetesine 20 milyar Dolar yazsa ve bu iki peçeteyi bir barda değiş tokuş etsek her birimiz ücret olarak % 1'in çeyreğini ödesek Noel ikramiyesi için çok büyük para kazanırız. Her birimizin mali

kayıtlarında o zamana kadar gerçek değeri olmayan 20 milyar Dolarlık kokteyl peçeteleri olur. Devlete gidip ödemelerini istesek sistem sahte peçete hesaplarını artık kapatamaz durumda. **Bugün Wall Street Ve Global Borsa Yüzünden 700 Trilyon Dolarlık Ödenmemiş Sahte Talep Var.**

Türevler olarak bilinen ve hala çökmeyi bekleyen. Tüm dünyanın gayri safi milli hâsılasından on kat daha büyük bir değer. Tabii bu sırada şirketlerin ve bankaların gülünç bir şekilde, yine bankalardan borç aldıkları paralarla hükümetler tarafından kurtarılmasına tanık oluyoruz. Bugün koca koca ülkelerin başka ülke menşeli holdingler aracılığıyla mali yardım için uluslararası bankalardan para almaya uğraştığını görüyoruz. Fakat bir gezegene nasıl mali yardım yaparsınız?

Şu zamanda borca batmamış bir ülke yoktur. Matematiksel olarak düşünülürse elimizdeki varsayılan katlanmış ülke borçları yalnızca başlangıçtır. **Sadece Birleşik Devletler'de hesaplanana göre yakın gelecekte sırf faizin karşılanması için bile gelir vergisinin birey başına % 65'e kadar yükselmesi gerekecek.** **Ekonomistler bugün birkaç on yıl içerisinde dünya ülkelerinin % 60'ının iflas edeceğini tahmin ediyorlar.**

Ama durun şu konuyu açıklığa kavuşturalım.

Dünya iflasa doğru ilerliyor artık bu her ne anlama geliyorsa üstelik bunun sebebi "borç" denilen fiziksel gerçeklikte var bile olmayan bir şey. Bu yalnızca bizim icat ettiğimiz oyunun bir parçası ama yine de milyarlarca insanın refahı bu sebeple tehlike altında. Çığırından çıkan işsizlik - çadır şehirler - hızla artan yoksulluk kemer sıkma politikaları - kapatılan okullar- aç çocuklar ve çeşitli diğer yoksunluklar hepsi bu süslü kurgu yüzünden

Ne yani, hepimiz budala mıyız?

Mars- adamım.

Abine bi yardım eli uzatsan diyorum, ha?

Adam ol da gel ufaklık. Satürn!

Kanka ne haber?

Yakın zaman önce takılman için ayarladığım taş gibi nebula'yı hatırlıyor musun?

Dinle dünya. Senden gerçekten bıkmaya başladık. Sana her şey veriliyor ama sen hepsini tüketiyorsun. Bir sürü kaynağın var ve bunun farkındasın. Neden biraz büyüyüp sorumluluk nedir öğrenmiyorsun allah aşkına. Anneni perişan ediyorsun. Artık kendi başınasın arkadaşım. Evet, herneyse.

[KAMU SAĞLIĞI]

Şimdi, bunların hepsini düşündüğünüzde **pazar ekonomisi olarak bilinen savurganlık düzeninden parasal sistem olarak bilinen borç düzenine kadar bugün küresel ekonomiyi tanımlayan ve bu para-piyasa modelinin yani tüm bu sistemin getirdiği tek bir sonuç vardır.**

EŞİTSİZLİK.

Tekele ve güç birliğine doğal bir eğilim yaratan pazar ekonomisi sistemi kamu yararı gözetmeksizin başkalarının üzerinde kule gibi yükselen sürüyle zengin sanayiler üretir. Aynen Wall Street'deki üst düzey yöneticiler gibi. Bugün yılda 300 milyon dolar kazanıyorlar hem de hiçbir şeye katkı sağlamadan. Diğer tarafta bir hastalığa tedavi bulmaya çalışan bir bilim adamı insanlığa yardım edip eğer şanslıysa yılda 60 bin dolar kazanırken. Bu parasal sistem kendi yapısı içinde zümreler oluşturmuşken. Örneğin Bir milyon Dolarım varsa ve bunu % 4 faizle mevduata yatırırsam yılda 40 bin dolar kazanırım. Hiçbir sosyal katkı - hiçbir şey olmadan.

Ama, daha alt sınıftan biriysem ve arabamı ya da evimi krediyle almak zorundaysam borcu faiziyle öderim bu faiz de o milyonerin % 4 faizli mevduatına ödenir. Bu şekilde fakirdençalıp zengine vermek parasal sistemin içine inşa edilmiş bir dernek gibidir. Aslında bu **"Yapısal Sınıflandırma"** olarak da adlandırılabilir. Elbette ki tarihe baktığınızda sosyal sınıflaşma her zaman adaletsiz olarak değerlendirildi ama belli ki genelde kabul edildi. Bugün nüfusun % 1'i dünya mal varlığının % 40'ına sahip olduğuna göre. Fakat maddesel haksızlık bir yana eşitsizlik gerçeğinin altında toplumsal sağlığın bütünü aşırı derecede yıpratıcı ortada dönen başka bir şeyler var. Bence insanların çoğu zaman toplumlarımızın maddi başarısı –emsalsiz zenginlik seviyeleri- ve pek çok sosyal başarısızlık arasındaki zıtlıktan dolayı kafaları karışıyor. Eğer uyuşturucu kullanımı şiddet veya çocukların kendilerine verdikleri zarar ve zihinsel hastalık oranlarına bakarsanız, toplumlarımızda bir şeylerin kökten hatalı

gittiğini görebilirsiniz. Anlatmakta olduğum veriler açıkça insanların yüzlerce yıldır sahip olduğu hisleri doğruluyor, yani eşitsizliğin bölücü ve sosyal olarak yıpratıcı olduğunu gösteriyor. Fakat o his, sanırım bizim tahminlerimizden çok daha gerçek.

Eşitsizliğin, çok güçlü psikolojik ve sosyal etkileri vardır.

Zannederseniz, üstünlük ve aşağılık duyguları ile daha alakalıdır. Bu tarz bir ayırım gösterilen saygıya da bağlı olarak insanların en dipte kendilerine tepeden bakılıyor gibi hissetmelerine yol açıyor. Yeri gelmişken, bu durum vahşetin neden daha az eşit olan toplumlarda daha sık rastlandığını açıklar. Vahşeti tetikleyen şey sıklıkla insanların aşağılandıklarını ve saygısızlığa uğradıklarını hissetmeleridir. Eğer şiddeti önlemek için vurgulayabileceğim bir prensip varsa ki o da en önemli prensiptir işte bu prensipte ancak "Eşitlik" olurdu. Şiddet oranını etkileyen en belirleyici faktör toplumdaki eşitlik ve eşitsizlik değerleri arasındaki farktır. Yani baktığımız şey bir anlamda genel sosyal bozulmadır. Eşitsizliğin artması ile ters gidenler sadece bir iki olaydan ibaret değildir. Görünen o ki, konu her ne olursa olsun suç, sağlık, ruhsal hastalıklar vs. her şeyi bunun içinde Toplumsal sağlıkla ilgili rahatsız edici bulgulardan birisi de şu Asla fakir olma hatasına düşmeyin veya fakir doğmuş olmayın. Bunun bedelini sayısız şekilde sağlığınıza ödersiniz Buna da sosyo-ekonomik sağlık değişim ölçüsü denir. Toplumda en yüksek katmandan aşağıya doğru indiğinizde sosyo-ekonomik durum açısından düşülen her basamakta, birçok hastalık yüzünden sağlık durumu kötüleşir. Ortalama yaşam süresi kısalır. Bebek ölümleri oranı yükselir. ve bunun gibi görebileceğiniz her şey. Böylece şu büyük soru akıllara gelir neden böyle bir değişim ölçüsü var?

Açık ve net tek bir cevap vardır. Eğer kronik bir hastalığınız varsa yeterince üretken olamazsınız yani sağlık, sosyo-ekonomik farkların güdülenmesine sebep olur. Küçümsenecek boyutta da değil En basit şekli ile 10 yaşında bir çocuğun sosyo-ekonomik durumuna bakarak yıllar sonraki sağlık durumu hakkında bir tahminde bulunabilirsiniz. Neden - sonuç ilişkisi ortadadır. Bir diğeri - ah 'bu çok açık' fakir insanlar doktor masraflarını ve sağlık hizmetlerine erişimi karşılayamıyorlar. Bununla hiç bir alakası yok çünkü bu aynı değişim ölçüsünü evrensel sağlık hizmetleri ve sosyal sağlık kurumları olan ülkelerde de görürsünüz. Peki-diğer 'basit açıklama' -Ortalama olarak- ne kadar yoksulsanız o kadar büyük ihtimalle sigara kullanıyor ve içki içiyor ve risk faktörü taşıyan her türlü kötü şeyi yapıyorsunuzdur. Evet, bunların bir katkısı var ancak yapılan araştırmalar bunun belki 3 . bir değişkeni açıklayabileceğini gösterdi Bu durumda geriye ne kalır?

Geriye kalan yoksulluk STRESİ ile yapılacak bir ton şeydir Yani, ne kadar yoksulsanız, Bill Gates'ten 1 dolar daha az gelirli kişiden başlayarak bu ülkede ortalama ne kadar fakirseniz ortalamaya göre sağlığınız o kadar kötüdür. Bu bize gerçekten çok önemli bir şey söyler **sağlık ile yoksulluk arasındaki bağlantı yoksul olmak değil yoksul hissetmekle ilgilidir.** Gitgide kronik stresin sağlık üzerinde önemli bir etkisi olduğunu fark ediyoruz. Ama stresin en önemli kaynakları sosyal ilişkilerin kalitesidir ve eğer sosyal ilişkilerin kalitesini azaltan bir şey varsa toplumdaki sosyo-ekonomik tabakalaşmadır. Bilimin şimdi gösterdiği maddi zenginliğe bakmadan tabakalaşmış bir toplumda sadece yaşamının stresinin geniş bir spektrumda kamusal sağlık problemlerine yol açtığıdır ve eşitsizlik ne kadar büyükse o kadar kötüleşirler.

Ortalama yaşam süresi daha eşit ülkelerde daha uzundur.

Uyuşturucu kullanımı daha eşit ülkelerde daha az

Akıl Hastalığı daha eşit ülkelerde daha az

Sosyal sermaye - insanların birbirlerine güvenme kabiliyetleri anlamında doğal olarak daha eşit ülkelerde daha büyük

Eğitim Puanları daha eşit ülkelerde daha yüksek

Cinayet oranları daha eşit ülkelerde daha az

Suç ve Hapsedilme Oranları Daha eşit ülkelerde daha azdır

Bu böylece sürüp gider.

Bebek ölüm oranı - obezite - erken yaşta doğurma oranı Daha eşit ülkelerde, bu oranlar daha düşük ve belki de işin en ilginç yanı **yenilik** Daha eşit ülkelerde çok daha fazla ki bu da rekabete dayalı, sınıflara ayrılmış toplum yapısının daha yaratıcı ve yenilikçi olduğuna dair asırlık görüşe meydan okur.

Dahası, Birleşik Krallık'ta yapılan WhiteHall Study adlı çalışma sosyoekonomik düzeyde en tepeden aşağıya doğru inildikçe hastalığın sosyal bir dağılımı olduğunu doğruladı.

Örneğin, alt basamaklarda kalp rahatsızlığına bağlı ölüm oranının üst basamaklardakinin 4 katı olduğu ortaya çıktı. Bu durum; sağlık hizmetlerine erişim olanağından bağımsızdır. Çünkü bireyin maddi durumu kötüleştikçe sağlığı da o ölçüde bozulacaktır. "**Psikososyal Gerilim**" denen illetten ileri gelen bu olay topluma acı çektiren en büyük sosyal bozulmaların temelini oluşturur.

Sebebi ne midir?

Sermaye-Piyasası Sistemi.

Sakın yanlış anlaşılmasın, Doğayı en çok katleden ziyanın, yok oluşun ve kirliliğin başlıca kaynağı şiddetin, savaşın, suçun, yoksulluğun hayvan suistimalinin, gaddarlığın baş sorumlusu kişisel ve toplumsal nevrozların, ruhsal bozuklukların depresyonun, kaygıların baş yaratıcısı Buna ek olarak kişisel sağlık, küresel süreklilik ve gezegenimizin gelişmesine dair yeni yöntemlere yönelmemizi engelleyen sosyal felcin en büyük kaynağı- yozlaşmış bir Hükümet veya mevzuat değil bazı kızıl kuruluşlar ya da finans kartelleri değil insan doğasının bir defosu veya kusuru değil ve dünyayı kontrol eden gizli bir komplocu örgüt de değildir. Bunun gerçek sorumlusu; **Sosyo-Ekonomik Sistemin ta kendisi ve bizzat kökenidir.**

BÖLÜM 3

YERKÜRE PROJESİ

Bir an için, medeniyetleri yeniden tasarlama seçeneğimiz olduğunu hayal edelim. Varsayımsal olarak konuşursak, ya Dünya'nın bire bir kopyasını bulsaydık ve bulduğumuz bu yeni gezegenle şu anki gezegenimiz arasındaki tek fark, insan gelişiminin henüz gerçekleşmemiş olması olsaydı en ham haliyle Ülkeler, şehirler, kirlilik, cumhuriyetçiler.. Hiç biri yok sadece saflık, açık bir çevre

Ne yapardık?

İlk olarak bize bir "**amaç**" lazım olurdu değil mi?

Bu amacın hayatta kalmak olacağını söylememizde bir sakınca yoktur. Sadece hayatta kalmak değil, aynı zamanda sağlıklı, refah içinde ve en iyi düzeyde yaşamaya çalışırdık. İnsanların çoğu yaşamayı sever ve yaşamlarını acı çekmeden sürdürmek ister. Bunun için, medeniyet insan hayatını destekleyici temeller üzerine kurulmalı ve bu nedenden ötürü mümkün olduğunca sürdürülebilir olmalıdır. Bu uzun koşuda insanlara zarar verebilecek her şeyi devre dışı bırakırken tüm insanlığın ihtiyaç duyduğu temel maddelere erişebilmesini sağlamalıdır. Bu "**Maksimum Sürdürülebilirlik**" amacını anladık. Sonraki soru, kullanacağımız "metot". Nasıl bir teşebbüste bulunacağız?

Şimdi, bir bakalım Bizim bildiğimiz politika, Dünya'nın sosyal girişimlerini uygulama metodu Peki, cumhuriyetçilerin, özgürlükçülerin, muhafazakârların ya da sosyalistlerin toplum tasarımı konusunda öğretileri nedir?

Pek de bir şey değil

Peki ya dinler?

Elbette yüce yaratıcı bir yerlere bunun da krokisini bırakmıştır. Maalesef, hiçbir yerde bulamadık (veya bulmak istememekte ısrarcı olduk)

Geriye ne kaldı?

Görünüşe göre bir tek "**Bilim**" denen şey kaldı. Bilim metodları, önerilen fikirlerin sadece test edilebilir ve tekrarlanabilir oluşuna dayanmaması yönünden eşsizdir. Nitekim bilimin ortaya koyduğu her şey doğal olarak çürütülebilir. Başka bir deyişle, din ve politikanın aksine bilimin egosu yoktur ve önerdiği her şeyin aslında yanlış olabileceği ihtimalini de kabul eder. **Bilim hiçbir şeye ihtiyaç duymaz ve sürekli gelişim halindedir.** Aslında, bu bana oldukça doğal geliyor. Öyleyse, 21. yüzyıl başlarındaki bilimsel verileri dikkate alırsak ana hedefimiz olan "maksimum sürdürülebilirlik" ilkesini tüm insanlığa yaymak için çalışmalarımıza nereden başlamalıyız?

Şu an, sorulması gereken ilk soru **Yaşamak için neye ihtiyacımız var?**

Cevap elbette ki **gezegenimizdeki kaynaklar**. İçtiğimiz sudan, kullandığımız enerjiden tutun barınaklarımıza, alet yapmakta kullandığımız hammaddelere kadar, gezegenimiz bize hayatta kalmamız için gereken her kaynağı sunuyor. Öyleyse, bu gerçeğe göre bulmamız gereken en önemli şey, bu kaynaklar neler ve neredeler. Yani bir araştırma yapmamız gerek. Basitçe, gezegende bulabileceğimiz her türlü fiziksel kaynağın yerini belirleyeceğiz. Bakır rezervlerinden, rüzgâr çiftlikleri kurup enerji üretmek için en uygun bölgelere doğal su kaynaklarından okyanuslardaki balık miktarının değerlendirilmesine ekip biçmeye en uygun tarım topraklarına kadar her şeyi Ama zaman içinde biz insanlar bu kaynakları tüketeceğimizden onları sadece tanımlamak ve yerlerini tespit etmemizin yeterli olmadığını görüyoruz. Aynı zamanda bu kaynakları takip de etmeliyiz. Kaynaklardan herhangi birinin bile tamamen tükenip yok olmadığından emin olmamız lazım, yoksa kötü olur. Yalnızca kullanım oranlarını değil aynı zamanda doğal olarak yenilenme hızlarını da takip etmeliyiz. Örneğin bir ağaç diyelim, ne kadar zamanda büyüyor ne kadar zamanda tekrar meyve veriyor?

Buna "**Dinamik Denge**" diyoruz. Başka bir deyişle, eğer ağaçları yeniden büyüyebildiklerinden daha hızlı tüketirsek nesillerini tüketmek adına ciddi bir problemimiz var demektir. Peki, o zaman, özellikle de bu kaynakların dünyanın farklı yerlerinde olduğunu fark ettiğimize göre envanterini nasıl takip edeceğiz?

Afrika dediğimiz yerde büyük mineral madenlerine Ortadoğu'da enerji rezervine Kuzey Amerika'nın Atlantik kıyılarında devasa gel-git enerjisi olanaklarına Brezilya'da en büyük taze su kaynağına sahibiz Peki, yaşlı bilim amcanın bir önerisi daha var Buna 'Sistemler Teorisi' deniyor. Sistemler teorisine göre doğal dünya dokusu insan biyolojisinden biyosfere, yeryüzünde canlıların yaşadığı her yere ve güneş sisteminin çekim gücüne kadar sinerjik olarak tamamen birbirine bağlı

muhteşem bir sistemdir. Tıpkı insan hücrelerinin organları oluşturmak ve organların vücudumuzu şekillendirmek için bağlanması gibi vücutlarımız gıda, hava ve su gibi dünyasal kaynaklar olmadan yaşayamadığından, doğal olarak biz de dünyaya bağlıyız. Bu böyle devam eder. Yani-doğa bütün bu var olan stoku almamızı ve verinin izini sürerek yönetmek üzere bir '**sistem**' yaratmamızı öneriyor. '**Küresel Kaynak Yönetim Sistemi**', aslında gezegendeki tüm ilgili kaynakların hesabını tutmaktır. Türümüz uzun dönemde yaşamını devam ettirmeyi amaçlıyorsa bunun başka mantıklı bir alternatifi yok. Bir bütün olarak kaynakların hesabını tutmalıyız. Bu anlaşıldı, artık üretimi düşünebiliriz. Bütün bunları nasıl kullanacağız?

Üretim sürecimiz ne olacak ve sürdürülebilirliğimizi en üst seviyeye çıkarmak üzere üretimimizin mümkün olduğunca en iyi şekilde kullanıldığından emin olmak için neleri göz önünde bulundurmalıyız?

Önümüze çıkan ilk şey sürekli denememiz ve korumamız gerektiği gerçeğidir. Gezegenin kaynakları esasen sınırlıdır. Yani "stratejik" olmamız önemli. Burada anahtar '**Stratejik Koruma**'dır. Farkında olduğumuz ikinci şey, bazı kaynakların diğerleri kadar verimli olmadığıdır. Aslında, bunlardan bazıları kullanıma konulduğu takdirde çevreye, insan sağlığını da tehlikeye sokan korkunç etkileri olmaktadır. Örneğin yağ ve fosil yakıtları, nasıl kestiğinizin bir önemi olmaksızın çevreye çok etkili yok edici atıklar salıyorlar. Bu nedenle, sadece gerektiğinde eğer şansımız varsa bu tür şeyleri kullanmak için elimizden geleni yapmamız çok önemli. Neyse ki bizim için enerji kaynağı olarak kullanmak üzere güneş, rüzgar, gel-git, dalga enerjisi ısı farkından elde edilen enerji ve jeotermal kaynaklı enerjileri görüyoruz. Bu durumda bizler üretim veya kullanım sonucu çevreye dolayısı ile de bize zarar verecek "negatif reaksiyonlar" olarak adlandırabileceğimiz etkilerden kaçınmak için neyi nerede kullanabileceğimiz konusunda net stratejiler üretebiliriz. Biz bunu "Stratejik Koruma" planımıza eş olarak '**Stratejik Güvenlik**' olarak adlandıracğız. Fakat, üretim stratejileri burada bitmiyorlar. Üretimin kendi gerçek mekanik yapısı için bir '**Verimlilik Stratejisi**'ne de ihtiyacımız olacak. Bir de, bulduğumuz kabaca **üç özel protokolü** burada belirtmeliyiz.

Bir Ürettiğimiz her şey olabildiğince uzun ömürlü olarak tasarlanmalı. Doğal olarak, ne kadar çok hurdaya çıkan şey varsa bu hurdaları yenileri ile değiştirmek için o kadar kaynağa ihtiyacımız ve o kadar üretim kaybımız olacak.

İki Hurdaya ayrılan şeyler herhangi bir amaç için kullanılamaz olduklarında olabildiğince çok geri dönüştürmemiz veya yeniden üretmemiz zordur. Bu nedenle, üretim tasarımı, bu durumu daha işin başında hesaba katmalıdır.

Üç Teknolojik eskimenin en hızlı etkisine maruz kalmakta olan elektronik gibi çok çabuk gelişen teknolojiler ileride çıkabilecek fiziksel yenilikler ile uyumlu olacak şekilde tasarlanmış olmaları gerekecektir.

Yapmak istediğimiz son şey, sadece bozuk bir parça veya geri kalma yüzünden tüm bir bilgisayar sistemini çöpe atmaktır. Bu nedenle, basitçe sistemin bileşenlerini bu günkü teknolojik yenilenme eğilimine bakarak önceden parça parça, standart ve evrensel olarak değişebilecek ve kolaylıkla yenilenebilir bir şekilde tasarlarız. "**Stratejik Koruma**", "**Stratejik Güvenlik**" ve "**Stratejik Randıman**" mekanizmalarının herhangi bir insan fikri veya hükmünden bağımsız tamamen teknik mülahazalar olduklarını anladığımızda bu stratejileri, mevcut anlayışlara dayanarak sürdürülebilir üretim için mutlak en iyi metoda her zaman varmamızı sağlayan tüm ilgili değişkenleri tartması ve hesaplaması için bir bilgisayara programlayabiliriz. Bu, her ne kadar kulağa karmaşık gibi gelse de aslında abartılmış bir hesap makinesidir üstelik günümüz dünyasında bu tip çoklu değişkenli karar verme ve izleme sistemleri izole amaçlar için zaten kullanılmaktadır. Yapılacak olan sadece bir büyütme işlemidir. Yani Artık elimizde sadece **Kaynak Yönetim Sistemimiz** değil bir de **Üretim Yönetim Sistemi** var her ikisi de etkinlik, koruma ve güvenliği maksimize etmek için bilgisayar tarafından otomatikleştirilmiştir. Bilgisel gerçeklik şudur; insan akli hatta bir grup insan izlenmesi gereken şeyi izleyememektedir. Bu işlem bilgisayarlar tarafından yapılmalıdır ve yapılabilir. Bu da bizi sonraki düzeye getirir Dağıtım. Burada hangi sürdürülebilirlik stratejileri mantıklı geliyor?

İki nokta arasındaki en kısa mesafenin düz bir hat olduğunu bildiğimize göre ve nakliye araçlarını çalıştırmak için enerji gerektiğine göre daha az nakliye mesafesi daha randımanlıdır. Malların bir kıtada üretilmesi ve başka bir kıtaya nakledilmeleri ancak söz konusu mallar hedef bölgede

üretilemiyorsa mantıklıdır. Diğer türlü sadece israftır. Üretimi yerelleştirmeliyiz, böylece dağıtım basit hızlı olur ve en az miktarda enerji gerektirir. Buna **"Coğrafi Yakınlık Stratejisi"** diyoruz basitçe ister ham madde ister bitmiş tüketici ürünü olsunlar malların seyahatini azalttığımız anlamına geliyor. Elbette hangi malları naklettiğimizi ve nedenini bilmek de önemli olabilir. Bu da, Talep kategorisi altına giriyor. Talep, basit haliyle, insanların sağlıklı olmak ve yüksek yaşam kalitesi için ihtiyaç duyduklarıdır. Bedensel ihtiyaçlar hayatı sürdürecektir gıda, temiz su, barınma gibi temel elementlerden insan ve toplum sağlığındaki önemli faktörler olan dinlenme ve hem kişisel hem sosyal hazzı sağlayacak sosyal ve eğlence amaçlı ürünlere kadar, çok çeşitlidir. O zaman basit bir araştırma ele alalım. İnsanlar ihtiyaçlarını tarif eder, talep değerlendirilir ve üretim bu talebe göre başlar. Farklı ürünlere olan talebin derecesi doğal olarak bölgelere göre azalır çoğalabilir ve değişkenlik gösterebilir. Talep fazlası üretim ve kıtlıktan kaçınmak için bir **"Talep/Dağıtım İzleme Sistemi"** yaratmalıyız. Tabii bu fikir yeni bir haber değil. Bugün bu sistem belli başlı bütün mağaza zincirlerinde stoklarını idare etmek için kullanılıyor. Ancak bu kez, takibi **küresel bir boyutta yapıyoruz**.

Ama durun bir dakika.

Ürünlerin asıl kullanımını hesaba katmadıkça talebi tamamen anlamamıza imkân yok. Üretilen her şeyden herkese birer tane verilecek diye hesaplamak mantıklı ve sürdürülebilir midir?

Kullanımına bakmadan?

Hayır.

Bu iyice savurganlık ve verimsiz olurdu. Bir kişinin bir ürüne ihtiyacı varsa ama bu ihtiyaç örneğin bir günde ortalama sadece 45 dakikaysa bu kişilere o ürünü ihtiyacı süresince sağlamak ve diğerlerine ancak ihtiyaç duyduklarında sunmak çok daha verimli olurdu. Çoğumuz asıl istediğimizin ürünün kendisinin değil o ürünün amacı olduğunu unuturuz. Ürünün kendisinin aslında sadece sağladığı yarar kadar önemli olduğunu fark ettiğimizde **"dıştan gelen kısıtlama"** ya da bugünkü söyleyişle **"mülkiyet"** dediğimiz şeyin esasen ve ekonomik anlamda savurganlık ve çevresel olarak son derece mantıksız olduğunu görürüz. (Bu fikir eşitlik ilkesi içerisinde marksizmi andırıyor) O zaman **"Stratejik Erişim"** denilen bir plana ihtiyacımız var. Bu bizim her ne zaman neye ihtiyaç duyulursa duyulsun nüfusun taleplerini karşılayabileceğimizden emin olduğumuz her neye ihtiyaç duyuyorlarsa, gerektiğinde ulaşmak için **"Talep/Dağıtım Takip Sistemi"**mizin vakfı olacak topluma yakın yerlerde konuşlandırılmış ..merkezi ve bölgesel erişim merkezleri her zaman önemlidir ve bir kişi basitçe gelip, buradaki malzemeyi alıp işini gördükten sonra getirip yerine bırakacaktır günümüzde bir kütüphanenin çalışma şekli gibi. Doğrusu bu merkezler, bugün alışık olduğumuz yerel dükkânlar şeklinde var olamaz fakat alanında uzmanlaşmış merkezler, bazı malların, daha az tekrarlanan nakliyatla daha çok enerji tasarrufu yapılması amacıyla daha çok kullanıldığı özel alanlarda bulunabilirler ve bu Talep Takip Sistemini düzenli bir biçimde Üretim Yönetimine ve tabii ki, Kaynak Yönetimini sistemimize bağlamak ve böylece sürdürülebilirliği sağlamak için sınırlı kaynaklarımızın bütünlüğünü güvence altına almayla başlayan ve en iyisini yarattığımızdan emin olana kadar devam eden her şeyi en zeki ve etkili bir biçimde dağıtırken en elverişli malları kullanmayı mümkün kılan ve sürekli güncellenen bir **"küresel ekonomik yönetim bilgisayarı"** yaratılacaktır. Bu sezgisel olarak birçoğunun karşı olduğu depolama esaslı yaklaşımın benzersiz bir sonucu gezegenimizdeki insan varlığının sürekliliğini anlatan tüm bu mantıklı, depolama ve verimlilik deneme işlemi muhtemelen insanlık tarihi boyunca hiç görülmemiş bir şeyi devreye sokacaktır. Bolluğa Erişim küresel nüfusun sadece bir kısmı için değil bütün insanoğlu için. Bu ekonomik model, sadece genellenmişti. Bu sorumlu, insanoğlunu gözetken en etkili ve en sürdürülebilir yol olan ve bütün dünyanın kaynak yönetimi ve sürecini kapsayan sistem yaklaşımı şöyle isimlendirilebilir **"KAYNAK-BAZLI EKONOMİ"**. Bu fikir 1970'lerde toplum mühendisi **Jacque Fresco** tarafından ortaya konmuştur. Jacques o zamanlar daha toplumun doğa ve kendisi ile çarpışma sürecinde olduğunu bu sürecin hiçbir seviyede sürdürülebilecek halde olmadığını ve eğer bir şeyler değişmez ise o ya da bu şekilde kendimizi yok edeceğimizi anlamıştı. Jacques, söylediğin bütün bu şeyler bugünkü bilgilerimizle inşa edilebilir mi?

Yoksa bugün bildiklerimize dayanarak tahminde mi bulunuyorsun?

Hayır, bunların hepsi bugünkü bilgilerimizle inşa edilebilir. Dünyanın yüzeyini değiştirmek 10 yıl alacaktır. Dünyayı ikinci bir cennet bahçesine çevirmek. Seçim size ait. Nükleer silahlanma yarışının aptallığı silahların gelişimi sorunlarınızı bu siyasal partiyi ya da şu siyasal partiyi seçerek siyasal olarak

çözmeye çalışmak ki tüm politik görüşler yolsuzluk içine dalmışlardır. Bırakın tekrar söyleyeyim Komünizm, sosyalizm, faşizm Demokratlar Liberaller- biz insanı özümsemek istiyoruz. İnsanoğlu için daha iyi bir hayata inanan tüm kuruluşlar Zenci ya da Polonyalı sorunları yok Yahudi ya da Yunan problemleri yok ya da kadın problemleri; ortada insan problemleri var!

Kimseden korkmuyorum; kimse için çalışmıyorum; kimse beni kovamaz. Patronum yok. Bugün yaşadığımız toplumda yaşamaktan korkuyorum. Toplumumuz bu yetersizlikle durumunu devam ettiremez. (İnsan için bu özgürlüğü önermek biraz yanlış olmaktadır. Sorumluluk insani bir ilkedir) **35 yıl önce serbest girişimcilik sistemi harikaydı.** Bu onun son faydası oldu. **Şimdi, düşünme biçimimizi değiştirmek zorundayız yoksa yok olacağız.** Toplumumuz gelecek hakkında yapılan korku filmlerindeki gibi olacak bu sistemin çalışmaması ve politika korku filmlerinin bir parçası olacaktır. Bugünlerde pek çok insan analitik olması sebebiyle **"soğuk bilim"** terimini kullanıyor ve aslında analitiğin ne anlama geldiğini bile bilmiyor. Bilim, dünyanın işleyiş yönüne yakın tahminler anlamına gelir. Yani aslında doğruyu söylüyor; gerçek şudur ki bir bilim insanı insanlarla uzlaşmayı denemez. Onlar sadece bulgularının ne olduğundan bahsederler. Bütün her şeyi sorgulamak zorundadırlar ve eğer bazı bilim insanları belli dirençlere sahip materyalleri gösteren bir deneyle ortaya çıkarlarsa diğer bilim insanları da bu deneyi tekrarlamak ve aynı sonuçları elde etmek zorundadırlar. Eğer bir bilim insanı, matematik veya hesaplamalar sonucunda bir uçağın kanadının belli bir ağırlığı kaldırabildiğini hissetse bile yinede kanadın üzerine ne zaman kırılacağını görmek için bir sürü kum torbası yığar ve sonra 'görüyorsunuz benim hesaplamalarım doğru' veya 'doğru değil' der. Ben bu sistemi çok seviyorum, çünkü önyargıdan ve matematiğin bütün problemleri çözeceği düşüncesinden özgürdür. Matematiğinizi de ayrıca teste tabi tutmanız gerekir. Bence, test edilebilecek her sistem teste tabi tutulmalıdır. Bütün kararlar araştırmalar sonucunda alınmalıdır.

Kaynak Tabanlı Ekonomi basit olarak sosyal ilgiye uygulanmış ve şu anda dünyada hiç olmayan bilimsel bir yöntemdir. Toplum teknik bir icattır. İyileştirilmiş insan sağlığı fiziksel ürününün en etkili yöntemleri dağıtım, şehir altyapısı ve benzeri bilim ve teknoloji alanında bulunur politika veya parasal ekonomide değil. Bu, aynı sistematik şekilde işler, bir uçağı ele alalım bu uçağı inşa etmek için ne bir Cumhuriyetçi nede bir Liberal yöntem vardır. Aynı biçimde, doğanın kendisi bilimimizi kanıtlamak için kullandığımız fiziksel bir referanstır ve bizim çoğalan anlayışımızdan oluşan kurulmuş bir sistemdir. Hatta, sizin bireysel olarak düşündüğünüz veya inandığınız şeyin doğruluğunu önemsemez. Daha doğrusu, size bir seçenek sunar Ya onun doğal yasalarını öğrenip onları kabullenirsiniz sağlık ve sürdürülebilirliği devamlı hale getirerek kendinizi buna göre idare edersiniz ya da mevcut duruma karşı gelerek boşa bir çaba harcarsınız. Şu anda ayağa kalkıp yanınızdaki duvar üzerinde yürüyebileceğinize ne kadar inandığınızın hiç bir önemi yoktur çünkü yerçekimi buna izin vermeyecektir. Eğer yemek yemezseniz-ölürsünüz. Bebekken size bakılmazsa-ölürsünüz. Kulağa ne kadar sevimsiz gelse de, doğa bir diktatörlüktür ve ya onu dinler ve onunla uyum içinde yaşarız, ya da kaçınılmaz kötü sonuçlarına katlanmak zorunda kalırız.

Dolayısıyla, Kaynak Bazlı Ekonomi; tüm kararları optimize edilmiş insani ve çevresel sürdürülebilirliğe dayanan ve yaşamı destekleyen sabit bir anlayışlar bütününden başka bir şey değildir. Kaynak bazlı ekonomi; her insanın yine siyasi veya dini felsefesinden bağımsız şekilde deneysel "Hayat Alanı"nı paylaştığını hesaba katar. Bu yaklaşım içinde kültürel görecelik yoktur. Bu bir görüş meselesi değildir. İnsani ihtiyaçlar, insani ihtiyaçlardır ve bu ihtiyaçların; zihinsel, fiziksel ve gelişim sağlığımız için, ayrıca zaten türün devamlılığı için de erişilebilir olması elzemdir. Bu ihtiyaçlar; besleyici gıda ve temiz içme suyu gibi hayati gereksinimlere ek olarak güçlendirici ve dengeli bir beslenmeyi ve şiddetten uzak bir çevreyi de içermelidir. Kaynak Bazlı bir ekonomi mevcut kaynaklara dayalı bir ekonomi olacaktır. Temel yaşam gereksinimlerine erişim olmadan bir sürü insanı bir adaya getiremez, veya elli bin kişilik bir şehir inşa edemezsiniz. Dolayısıyla, **"kapsamlı sistemler yaklaşımı"** terimini kullanırken bahsettiğim şey; öncelikle alanın bir envanterini çıkarmak ve o alanın ne kadarlık bir ihtiyacı karşılayabileceğini belirlemek- sadece mimari bir yaklaşımla değil- sadece tasarımsal bir yaklaşımla değil- insan yaşamını geliştirmek için ihtiyaç duyulan tüm gereksinimleri temel alan bir tasarımı yapılmasıdır; ve entegre olmuş düşünce şekli diyerek anlatmak istediğim de budur. Yiyecek, giysi, barınma, sıcaklık ve sevgi Bütün bunlar insan için zorunludur ve eğer bir insanı bunların herhangi birinden yoksun bırakırsanız bu daha az işlerliği olan insan demektir. Biraz önce anlatıldığı

gibi, Kaynak Bazlı Ekonomi'nin küresel esasa, üretime ve dağıtımaya dayalı sistemlerinin temeli ekonominin tüm alanlarında verimliliği ve sürdürülebilirliği garanti eden doğru ekonomi mekanizmaları veya "**stratejilerileri**"ne dayanmaktadır. Şimdi, mantık çerçevesinde şekillendirdiğimiz düşünce dizisine devam edersek Oluşturduğumuz denklemde, sırada ne var?

Bunların hepsi hangi noktada gerçekleşecek?

Kentler. Kentleşme çağdaş medeniyetin göstergesidir. Kentlerin rolü, daha fazla sosyal destek ve toplumsal etkileşim ile beraber hayatın gerekliliklerine erişimi sağlamaktır. Peki ideal bir kenti nasıl dizayn edeceğiz?

Şekli ne olmalı?

Kare?

Yamuk?

Şeklin içinde ve etrafında sürekli hareket halinde olacağımızı düşünürsek kolaylık sağlaması için mesafeleri eşit uzaklıkta yapmak isteyebiliriz. İşte bu yüzden daire olmalı. Kentin içinde ne olmalı?

Doğal olarak bir konut alanı, bir üretim alanı bir enerji üretim alanı ve bir de tarım alanına ihtiyacımız var. Ama insanlar aynı zamanda gelişen varlıklar - bu nedenle kültür doğa, eğlence ve eğitim alanları da olmalı. O zaman şimdi güzel bir açık park da ekleyelim. Kültürel amaçlar ve sosyalleşme için bir eğlence/etkinlik alanı ve ayrıca eğitim ve araştırma tesisleri de olsun. Şeklimiz bir daire olduğundan bu fonksiyonların her birini, ulaşımı kolay olacak şekilde amacına yönelik ihtiyacı karşılayacak oranda yer tahsis ederek ve "Kemer"ler halinde yerleştirmek oldukça mantıklı görünüyor. Çok güzel. Şimdi, konunun detaylarına inerek Öncelikle şehir organizmasının çekirdeğini, altyapısını ya da bağırsaklarını hesaba katmamız lazım. Bunlar su, atık malzeme ve enerji taşıma kanalları olurdu. Nasıl ki bugün şehirlerimizin altlarında su ve kanalizasyon şebekeleri vardır bu kanal konseptini, entegre atık geri dönüşüm ve dağıtım sistemine kadar genişletebiliriz. Postacı veya çöpçüye ihtiyaç kalmaz. Tam da içine inşa edilmiştir. Hatta, otomatikleştirilmiş pnömatik (hava basıncı ile çalışan) tüpleri ve benzer teknolojileri kullanabiliriz. Aynısı ulaşım için de geçerlidir. Savurgan, bağımsız arabalara olan ihtiyacı azaltacak, hatta ortadan kaldıracak stratejik ve entegre tasarımlar gereklidir. Sizi şehir içinde, yukarı ve aşağı dâhil fiilen her yere, hatta başka şehirlere götürebilen; elektrikli tramvaylar, taşıma bantları transveyorlar ve manyetik/hızlı trenler. Tabii bir arabaya gerek duyulduğunda, güvenlik ve sağlamlık için uydu aracılığıyla -otomatik- yönlendirilmektedir. Esasen, bu otomasyon teknolojisi faaliyete geçmiş durumda. **Her yıl yaklaşık 1 milyon kişi araba kazalarında ölmekte; yaklaşık 50 milyon kişi ise yaralanmaktadır.** Bu çok saçma ve böyle olması gerekmiyor. Etkin şehir tasarımı ve otomasyonlu şoförsüz arabalarla bu ölüm rakamları fiilen ortadan kaldırılabilir. Tarım. Bugün, gelişigüzel bir biçimde yapılan, ilaçlama, aşırı gübreleme ve diğer maliyet düşürücü endüstriyel uygulamalarımızla, vücutlarımızın yüksek dozlarda zehirlenmesi bir yana, gezegenin ekilebilir alanlarının çoğunu başarılı bir şekilde yok etmiş bulunuyoruz. Aslında, endüstriyel ve tarımsal kimyasal toksinler bugün itibarıyla, çocuklar da dâhil, tüm insanlarda yapılan testlerde çıkmaktadır. İyi ki apaçık bir alternatif var Mevcut besin maddesi ve su kullanımını % 75 oranında azaltacak olan topraksız -su bazlı tarım- ve hava bazlı tarım yöntemleri mevcut. Yiyecekler artık, kapalı dikey çiftliklerde, endüstriyel ölçekte organik olarak yetiştirebilecek. Böcek ilaçlarının ve hidrokarbon genel kullanım ihtiyacının fiilen ortadan kalkacağı 50 katlı 1 dönümlük arazilerde. Bu endüstriyel gıda yetiştirmenin geleceğidir. Etkili, temiz ve bereketli. Dolayısıyla, böylesine gelişmiş sistemler, zamandan atıktan ve enerjiden tasarruf ederek dışarıdan hiçbir şey ithal etmeye gereksinim duymadan bütün bir şehir nüfusu için gerekli gıdayı üretecek zirai sistemlerimizi kısmi olarak kapsayacaktır. Enerji ile ilgili konuşacak olursak Enerji çarkı, bir sistemler yaklaşımı ile verimli yenilenebilir kaynaklarımızdan, elektrik elde etmek için çalışacaktır. Özellikle rüzgar, güneş, jeotermal ve ısı farklılıkları ve eğer potansiyel su kaynaklarına yakınsa, gelgit ve dalga gücü. Ara vermeyi önlemek için ve pozitif net enerji dönüşümünden emin olmak için bu kaynaklar, fazla enerjiyi büyük süper kapasitörlerde yeraltında depolarken gerektiğinde birbirlerine güç vererek entegre bir sistem içinde işletilebilirler, dolayısıyla geriye hiç bir atık kalmaz. Bu şekilde, sadece bir şehir değil, belli yapılar da kendilerine bağımsız olarak güç sağlayacaklar ve fotovoltaiik paneller, yapısal basınç dönüştürücüleri, ısı pilleri ve gelişim aşamasında olan diğer teknolojiler vasıtasıyla elektrik üreteceklerdir. Ama tabii ki, bu şöyle bir soruyu akla getiriyor Genel olarak, bu teknoloji ve ürünler ilk

aşamada nasıl yaratılacaklar?

Bu bizi üretime getiriyor Sanayi çarkı, hastaneler ve benzerlerinden ayrı olarak fabrika, üretimin merkezi olacaktır. Tamamıyla yerel olacak şekilde, tabii ki ham maddeleri küresel kaynak yönetim sistemi yoluyla elde edecek ve az önce tartışıldığı gibi talep şehir nüfusunun kendisi tarafından yapılacaktır. Üretim mekaniklerini göz önüne alırsak, insanlık tarihinde çok yakın zamanlarda ortaya çıkan ve her şeyi değiştirme gayretinde olan yeni ve güçlü bir fenomeni tartışmamız gerekiyor. Buna **makineleşme veya işçilik otomasyonu** deniyor. Çevrenize şöyle bir bakarsanız günümüzde kullanmakta olduğumuz hemen hemen her şeyin otomatik olarak yapıldığını göreceksiniz. Ayakkabılarınız, kıyafetleriniz, ev eşyalarınız, arabanız ve diğerleri Bunların hepsi makinelerle otomatik olarak üretilmişlerdir. Toplumun bu teknolojik ilerlemelerden etkilenmediğini söyleyebilir miyiz?

Tabii ki hayır.

Bu sistemler gerçekten yeni yapılar ve yeni ihtiyaçlar yaratırlar ve diğer birçok şeyin hükmünü ortadan kaldırır. Bu demektir ki bizler gelişmeye devam ederken hızla yenilenen bir teknoloji kullanıyoruz. Yani, tabii ki otomasyon devam edecek. Sadece laf olsun diye teknolojileri durduramazsınız. Teknolojik işçilik otomasyonu, tarım devrimi ve sabanın bulunmasından ilk elektrikli makinenin icadına ve sanayi devriminden beri yaşamakta olduğumuz ileri elektronik ve bilgisayarın icadını da esas alan bilgi çağına kadar insanlık tarihinin en büyük sosyal değişimlerinin temelinde yer almaktadır. Bu günkü ileri üretim yöntemleri sayesinde makineleşme kendi kendine gelişmektedir. Geleneksel parçaları birleştirerek ürün tamamlama yönteminden uzaklaşarak bütün bir ürünü tek bir seferde üretebilen ileri bir yonteme geçmektedir. Mühendislerin birçoğu gibi, ben de biyolojiden çok etkileniyorum. Çünkü biyoloji sıradışı mühendislik örnekleri ile doludur. **Biyoloji, kendini kopyalayan şeyleri incelemektir.** Sahip olduğumuz en iyi Yaşam tanımı Yine bir mühendis olarak, kendisinin aynılarını üretebilen makineler daima benim ilgimi çekmiştir. Rep-Rap üç boyutlu bir yazıcıdır. Bilgisayarınıza bağladığınızda sadece iki boyutlu bir kâğıt sayfası üzerine baskı yapmak yerine gerçek, fiziksel üç boyutlu objeler yapmaktadır. Bunda aslında yeni bir şey yok 3 boyutlu yazıcılar 30 yıldır piyasadalar. Rep-Rap'in en büyük özelliklerinden biri, kendi kendini kopyalayabilmesidir. Yani, sizde bir adet varsa, daha çıkarabileceği birçok güzel şey gibi bundan bir tane daha yapıp arkadaşınıza verebilirsiniz. En basit ev eşyalarınızın baskılarından tutun da bütün bir profesyonel araba çizimine kadar otomatik 3 boyutlu baskılarını alabilir sanal dönüştürme işlemi yapabilir, ev yapımı da dâhil üretimin her alanında kullanabilirsiniz. Dış hat işçiliği aslında direkt olarak bilgisayarda hazırlanmış 3 Boyutlu modelden alınan 3 Boyutlu baskı adı verilen bir fabrikasyon teknolojisidir. Dış hat işçiliğini kullanarak yaklaşık 200 m² büyüklüğünde komple bir evi makine aracılığıyla bir günde inşa etmek mümkündür. İnsanların otomatikleştirilmiş inşaat işiyle ilgilenmesinin sebebi, birçok fayda sağlamasıdır. Örneğin, inşa işlemi oldukça emek gerektiren bir iştir ve aynı zamanda insanlara iş imkânı sağlar. Ayrıca bir takım sorunları ve karmaşıklıkları vardır. Örneğin, en tehlikeli iş inşaat işçiliğidir. Tarımdan ve madencilikten bile kötüdür. Neredeyse bütün ülkelerde en yüksek seviyede öldürücüdür. Diğer bir mesele ise hafriyat. Amerika'daki ortalama bir evin 3 ile 7 ton arası hafriyatı vardır. Yani eğer inşaatın etkisine bakarsak ve sadece dünyadaki kullanılabilecek materyallerin yaklaşık % 40'ının kullanıldığını biliyorsak, olayın vahametini görürüz. Bunun anlamı büyük miktarda enerji ve kaynak sarfiyatı ve çevreye ciddi anlamda zarar vermektir. Evleri hala daha içinde bulunduğumuz teknolojiye rağmen çiviyle tahtayla yapmak gerçekten saçmalıktır. Fakat **Birleşik Devletler'de en çok işçilik harcanan üretim kolu inşaatıdır.** MIT yazarlarından ekonomist **David Autor**'un son zamanlarda yaptığı bir çalışma eski orta sınıfımızın yerinin otomasyonla doldurulduğuna dikkat çekiyordu. Oldukça basit, günümüzde kabaca her sektörde makineleşme insan emeğinden daha üretken, daha hızlı ve verimli ve daha sürdürebilirdir. Makinelerin, tatil yapmaya, mola vermeye, sigortaya, maaşa ihtiyacı yoktur ve her gün, günde 24 saat çalışabilirler. İnsan emeğiyle karşılaştırıldığında verim potansiyeli ve hatasızlık oranı kıyaslanamaz düzeydedir.

Özetle;

kendini tekrar eden insani iş gücü tüm dünyada kullanışsız, eski moda bir hal almaktadır ki bugün çevrenizde gördüğünüz işsizliğin temel sebebi teknolojinin bu etkin gelişimidir. Yeni sektörlerin her zaman işini kaybetmiş çalışanları işe alma eğilimleri sebebiyle adına **"Teknolojik İşsizlik"**

diyebileceğimiz bu büyüyen olgu, pazar ekonomistleri tarafından yıllarca görmezden gelinmiştir. Bugün hizmet sektörü bu alanda geriye kalan tek aktarma merkezidir ve en çok sanayileşmiş ülkelerle beraber Amerikan iş gücünün yüzde 80'ine iş olanağı sağlamaktadır. Bununla beraber, hizmet sektörü de otomatikleştirilmiş kiosklar (köşk, büfe, kulübe, telefon kulübesi) otomatikleştirilmiş restoranlar ve hatta mağazalar ile gittikçe artan bir rekabet halindedir. Nihayet bugün ekonomistler yıllardır reddedilen şeyin doğruluğunu kabul etmektedirler Ekonominin küresel anlamda sıkıntılı bir dönemden geçmesinin sonucu olarak ortaya çıkan işsizliği daha da kızıştıran olgu teknolojik istihdamla beraber ekonomik daralmanın etkileri arttıkça sanayilerin de buna bağlı olarak daha hızlı makineleşmesidir. Burada fark edilmeyen nokta kar etmek adına makineleşme ne kadar hızlanırsa o oranda da insanları işten çıkaracakları ve dolayısıyla kamunun alım gücünü aynı oranda düşürecekleridir. Bunun anlamı, şirket üretimini çok daha ucuza mal ederken ürünler ne kadar ucuz olursa olsun bir şeyler almak için parası olan insan sayısı gün geçtikçe azalacak demektir. Kısaca, **"gelir için iş gücü"** oyununda yavaş yavaş sona gelinmektedir. Esasen bugün mevcut olan işlerden hangi işlere otomasyonun hemen uygulanabileceğini düşünürsek ortaya çıkacak sonuç dünya çapında iş gücünün % 75'inin hemen yarın makineleştirilebileceği olacaktır. Bu nedendir ki **Kaynak Bazlı Ekonomi'de parasal piyasa sistemi yoktur. Para diye bir şey yoktur çünkü buna ihtiyaç kalmamıştır.** Kaynak Bazlı Ekonomi makineleşmenin verimliliğini takdir eder ve onu, sunduğu imkânlar için kabul eder. Onunla bugün yaptığımız gibi savaşılmaz.

Neden?

Çünkü verimlilik ve sürdürülebilirlik açısından bunu yapmamak sorumsuzluk olur. Bu bizi şehir sistemimize geri getirir. Merkezinde, sadece eğitim tesislerini ve ulaşım anahtarlarını barındırmakla kalmayıp aynı zamanda şehrin teknik operasyonlarını yöneten ana bilgisayarları da içeren **Merkez Kubbe** vardır. Şehir aslında büyük bir otomatik makinedir. Enerji teminini, üretimini, dağıtımını mimari ve benzeri gelişimleri takip etmek için tüm teknik bölgelerde sensörleri vardır. Peki, bu operasyonların hata veya bozulma durumunda denetim için insanlara ihtiyaç olur muydu?

Büyük bir olasılıkla Evet. Ama bunların sayısı zamanla iyileştirmeler arttıkça, azalacaktır. Bununla beraber, bugün itibarıyla hesapladığınızda bu işler için belki de şehir nüfusunun yüzde 'üne ihtiyaç olurdu. Sizi temin ederim ki gerçekten size bakmak için ve her gün özel diktatörlere itaat etmenize gerek kalmaksızın refahınızı güvence altına almak için tasarlanmış bir ekonomik sistemde teknik olarak gereksiz ve sosyal olarak gayesiz bir işle uğraşmak zorunda olmadan ve çoğu zaman gerçekte var olmayan borçla boğuşarak aybaşını getirmekte zorlanmadan yaşamak söz konusu olunca sizi temin ederim ki insanlar her yerde onlara özen gösterecek sistemi devam ettirmek ve geliştirmek için zamanlarını gönüllü olarak feda edeceklerdir. Bu "dürtü" mevzusu ile ilişkilendirdiğimizde ise genel bir sanı olarak eğer "yaşamak için çalışmak" konusunda dışarıdan gelen bir baskı yoksa insanların öylece oturup hiç bir şey yapmadan şişko, tembel yağ tulumlarına dönüşeceği görüşü var.

Bu saçmalıktır. Günümüzdeki çalışma sistemi gerçekte tembelliğin yaratıcısıdır çözümü değil. (Hayır. İnsanların hırsları ile sömürüye hizmet etmeleridir.)

Çocukluğunuzu hatırlayın; hayat dolu, anlayabilmek için, yaratmak ve keşfetmek için yeni şeylerle alakalı. Fakat zaman geçti ve sistem sizi nasıl para kazanılacağına odaklanmaya itti. Erken eğitimden üniversite eğitime kadar, zihnen sığlaştınız. Ortaya çıkan sadece bir dişlinin çarkları gibi bütün ürünleri tepedeki % 1'e yollayan yaratıklardır. Bugün bilimsel çalışmalar gösteriyor ki konu maharet ve yaratıcılığa geldiğinde maddi ödül insanları motive etmiyor. Bir şey yaratmanın kendisi zaten bir ödüldür. Para esasında yalnızca mükerrer, sıradan eylemlerde bir teşvik işlevi görür ki az önce bunların makinelerce yapılabileceğini gösterdik. Mevzubahis yenilik getirme olduğunda parasal dürtünün, insan zekâsının esas kullanımında yaratıcı düşünceye bir ayak bağı olarak ona zarar verdiği ve değersizleştirdiği ispatlanmıştır. İşte bu durum, **Nikola Tesla, Wright Kardeşler** ve bunlar gibi dünyamıza büyük katkı sağlamış mucitlerin neden hiç bir parasal dürtü göstermediğini açıklayabilir. **Para esasında hatalı bir dürtüdür ve sağladığı katkıya göre yüz kat daha fazla zarara yol açar.**

Günaydın sınıf.

Lütfen oturun.

Yapmak istediğim ilk şey odayı dolaşmak ve herkese büyüdüklende ne olmak istediğini sormak. Kim başlamak ister?

Peki, Ya sen Sarah?

Büyüdüğümde annem gibi Mc Donalds'da çalışmak istiyorum. Aa, aile geleneği ha?

Ya sen, Linda?

Büyüdüğümde New York şehrinin sokaklarında bir fahişe olacağım!

Aa, göz kamaştırıcı kız seni!

Çok ihtiraslı. Ya sen, Tommy?

Büyüdüğümde zengin seçkin bir işadamı olacağım New York borsasında çalışıp batan yabancı ekonomilerden kar sağlayacağım. Girişimci ve biraz çok kültürlülük ilgisi görmek çok iyi!

(Üçüncü bölümün buraya kadar olan kısmında insanların menfaati için bahsedilen şeyler saçmalama ve küresel tek dünya devleti projesinin uygulamasının kafa karıştırılarak ifade edilmesidir. Dünya üzerinde milletler ve halklar arasında oluşan çeşitliliği ekonomik bağımsızlık içerisinde eritmenin yanlış olduğunu belirtmek gerekir. Yenidünya düzencilerinin ve Derin Dünya Devleti dediğimiz küresel sermayecilerin istekleridir. İlk bölümlerde anlatılan sömürünün tedavisi için başka bir sömürü ilacını sunmak zıtlık oluşturuyor. Eşitliğin, hürriyetle kardeşliği ile oluşan ekonomik refah seviyesi asıl hedef olmalıdır.)

[KÜLTÜRÜN MAĞDURLARI]

Önceden belirtildiği gibi, kaynak tabanlı bir ekonomi bilimsel yöntemi toplumsal endişelere göre uygular ve bu yalnızca teknik yeterlilikle sınırlı değildir. Ayrıca doğrudan insansal ve toplumsal iyiliği ve bunu kapsayan şeyleri de göz önünde tutar. Barış ve mutluluk içinde birlikte var olmayı sağlayamayan bir toplumsal düzenin ne yararı var ki Öyleyse şunu belirtmek gerekir ki, para sisteminin kaldırılması ve hayati gereklilikleri sağlamakla suç işleme oranında küresel olarak neredeyse % 95'lik bir azalma görebiliriz. çünkü çalacak, zimmete geçirecek, dolandıracak veya benzer şeyler yoktur. (İlkçağların parasız alışverişi (trampa) niye tavsiye edildiğini anlamak mümkün değil.) Günümüzde hapishanelerdeki tüm insanların % 95'i paraya bağlı suçlardan ve uyuşturucu kullanımından dolayı oradalar ve uyuşturucu kullanımı suç değil, bir bozukluk. Peki ya diğer % 5 ? gerçek şiddet bazen bazılarını öyle görünür ki şiddetli olmak, şiddetli olmak içindir onlar sadece "kötü" insanlar mıdır? İnsanların şiddete eğilimini ahlaki değerlerle yargılayanın gerçek bir zaman kaybı olduğunu düşünmemin sebebi, bunun; şiddetin ne sebeplerini anlamamıza, ne de engellememize bir nebze bile yardımcı olmaması. İnsanlar bazen suçluları "affetmeye" inanıp inanmadığını sorar. Buna cevabım şöyle "**Mahkum etmeye ne kadar inanıyorsam affetmeye de o kadar inanıyorum**". Biz toplum olarak, ne zaman şiddeti çözümleme konusunu ahlaki bir "**günah**" gibi değil de kamu sağlığını veya önleyici tıp alanını tehdit eden bir sorun gibi görmeye başlarsak ne zaman kendi bakış açılarımızı ve değerlerimizi değiştirirsek işte o zaman, şu anda yaptığımızın aksine şiddet seviyesini arttırmak yerine azaltma konusunda başarılı oluruz.

Ne kadar adalet ararsan, o kadar canın yanar çünkü adalet diye bir şey yoktur. (Bu yargı yanlış)

Dışarıda ne varsa o vardır. O kadar. Başka bir deyişle, eğer insanlar ırkçı yobazlar olmaya şartlandırılmışsa eğer bunu savunan bir çevrede büyümüşlerse neden bunun için bireyi suçluyorsunuz ki?

Onlar bir alt kültürün kurbanları.

Bu yüzden yardıma ihtiyaçları var. İşin ana fikri, sapkın davranışlar doğuran ortamı baştan tasarlamamız gerektiğidir. Asıl sorun budur. Çözüm birisini hapse atmak değil. Bu yüzden; yargıçlar - avukatlar - özgür irade ve bunun gibi kavramlar tehlikelidir, çünkü sizi yanlış bilgilendirir. O insan "kötü" veya o insan bir "seri katil". Seri katiller yaratılır. Tıpkı askerlerin makineli tüfekleriyle birer seri katile dönüşmeleri gibi. Ölüm makinelerine dönüşürler ama "doğal olan" bu olduğu için, hiç kimse onlara bir katil veya suikastçı gözüyle bakmaz. Bu durumda insanları suçlarız "Bu adam Nazi, Yahudilere zulüm yaptı" deriz. Hayır, o Yahudilere zulüm yapmak üzere yetiştirilmişti. İnsanların birer kişisel tercihleri olduğunu ve bu tercihleri yapmakta özgür olduklarını doğru kabul ediyorsanız; özgür tercih demek hiç bir etki altında kalmadan demek ve ben bunu hiç anlayamıyorum. Hepimiz tüm tercihlerimizde içinde yaşadığımız kültürün, ana-babamızın ve baskın değerlerin etkisinde kalıyoruz. Öyleyse bizler etkileniyoruz; yani özgür tercih yoktur. Dünya üzerindeki en üstün ülke hangisidir?

- Doğru cevap "**Bütün dünyayı gezmedim, o yüzden bu soruyu cevaplamak için değişik kültürler**

hakkında yeterli bilgim yok." Bu şekilde konuşan birini tanımıyorum. Köklü Amerika Birleşik Devletleri dünyanın en üstün devletidir diyorlar. Hiç bir araştırma yok "Hindistan'a gittiniz mi?

-Hayır. - İngiltere'ye gittiniz mi ?

- Hayır. - Fransa'ya gittiniz mi ?

- Hayır. Öyleyse neden ortaya varsayım atıyorsunuz?

Cevaplayamazlar. Sizin tavrınıza çıldırırlar. **"Allahın cezası, sen de kimsin ki bana ne düşüneceğimi söylüyorsun"** derler. Biliyorsunuz Unutmayın Saptırılmış insanlarla konuşuyorsunuz. Onlar cevaplardan sorumlu değildir onlar kültürlerinin kurbanıdır ve bu onlar kültürlerinin etkisi altındadır demektir. (Bu kısımda Zeitgeistin saçmaladığı kısım olduğunu söyleyebiliriz.)

BÖLÜM 4

Yükseliş Kaynak Bazlı Ekonomiye dikkate aldığımızda şunun gibi bir takım tartışmalar ortaya çıkacak.

- Hop!

- Hop!

Hey!

- Şimdi dur bir dakika orada bakalım!

- Evet?

Ben bunu biliyorum. Buna Marksizm derler dostum. Stalin bu tür düşünceler yüzünden " 800 Milyar" insanı öldürdü. - Babam Gulag'ta öldü. - Komünist!

- Faşist!

- Amerika'yı sevmiyorsan, terk et!

- Pekala, herkes sakın olsun - Yeni Dünya Düzeni'ne Ölüm!

- Yeni Dünya Düzeni'ne Ölüm!

"Seyircinin mantıksızlığı büyüdükçe şok içinde ve şaşkın anlatıcı aniden ölümcül bir kalp krizi geçirdi."

Böylece bu komünist propaganda filmi son buldu.

[SİSTEMDE HATA] [YEDEKLEME BAŞLATILDI - GERİ YÜKLENDİ]

Fakat biliyorsun, bu tarz bir şeyi 'beyin takımı' durumundaki insanlara söyledim Bilirsin bunlar Roma Kulübü tarzları ve daha ilerisi "Marksist!" dediler. Ne?

Marksist?

Bu da nereden çıktı?

Bu ikona sahipler fakat tutunmaya çalıştıkları şey **Kutsal Kase**'leri ve bu çok kolay olanı, biliyorsunuz. İnsanlar bana Sosyalist, Komünist ya da Kapitalist mi olduğumu soruyorlar. Ben de bu yukarıdakilerin hiçbiri değilim diyorum. Sizce insanlar neden tek seçeneğin bunlar olduğunu düşünüyorlar?

Bütün politik yapılar yazarlar tarafından oluşturulmuştur ki bu yazarlar yaşadığımız gezegende sonsuz kaynaklar olduğunu varsayıyorlardı. Bu politik filozoflardan biri bile herhangi bir şeyde kıtlık olabileceği ile ilgili kafa patlatmamış. **Komünizm, sosyalizm, serbest piyasa ve faşizmin, sosyal gelişimin bir parçası olduğuna inanıyorum.** Bir kültürden diğer bir kültüre dev bir adım atamazsınız Ara sistemler vardır. Herhangi bir "izm" den önce, bir yaşam zeminimiz vardı ve bu yaşam zemini biraz önce tarif ettiğim gibi gereken bütün koşullar yani bir sonraki nefesinizi almanız ve aldığınız nefesi içtiğiniz suyu, elde ettiğiniz güvenliği erişebildiğiniz eğitimi içerir; bütün bunlar paylaştığımız ve kullandığımız şeyler ki kimse bunlar olmadan, hiçbir kültürde yaşayamaz. Öyleyse Yaşam Sahası'na geri dönmeliyiz ve yaşam alanı artık herhangi **"bir şey-izm"** değil. O artık **"yaşam değer analizi"**.

[SINIRIN ÖTESİ]

Şu, basit bir tarihsel gerçektir ki; herhangi bir toplumdaki baskın entelektüel kültür, o toplumdaki baskın sınıfın menfaatlerini yansıtır. Köleliğin olduğu bir toplumda insana ve insan haklarına yönelik inançlar doğal olarak köle sahiplerinin ihtiyaçlarını yansıtacaktır. Yine benzer şekilde bazı bireylerin başka bireylerin hayatlarından ve emeklerinden elde ettiği menfaate ve onları kontrol etme gücüne dayanan bir toplum yapısında da baskın entelektüel kültür baskın grubun ihtiyaçlarını yansıtacaktır. O halde, daha geniş çaplı bakarsanız; psikolojiye, sosyolojiye, tarihe siyasal ekonomiye ve siyaset bilimine sinmiş olan temel fikirler aslında seçkin bir kesimin menfaatlerini yansıtmaktadır ve bunu gereğinden fazla sorgulayan akademisyenler kenara itilmeye çalışılmış veya bir nevi "radikal" kişiler olarak görülmüşlerdir. **Bir kültürün hâkim değerleri o kültür tarafından ödüllendirileni destekleme ve sürdürme eğilimindedir.** Başarı ve statünün, sosyal katkılarla değil maddi zenginlikle ölçüldüğü bir toplumda da dünyamızın bugün neden bu halde olduğunu anlamak çok kolaydır. Şu anda, öncelikli olmaları gereken kişisel ve toplumsal huzurun suni zenginlik ve sınırsız büyüme gibi zararlı kavramlar karşısında ikinci plana atıldığı -tamamen tabiata aykırı- bir değerlendirme sistemi bozukluğuyla karşı

karşıyayız. Şimdi, bu bozukluk bir virüs gibi; hükümetlerin - basın- eğlence dünyasının ve hatta eğitim sisteminin her hücresine işlemektedir. Kendi bünyesinde onlara karşı gelecek her şeye karşı koruma mekanizmaları oluşturulmuştur. **Paraya Dayalı Ekonomi** inancının müritleri Statüko'nun gönüllü muhafızları inançlarıyla çelişebilecek her türlü düşünce formundan kaçınmak için sürekli uğraşırlar. Bunların en yaygınları **Tasarlanmış İkili Dengeler**'dir. Cumhuriyetçi değilseniz, kesin Demokratsınızdır. Hristiyan değilseniz, belki de Satanistsınızdır. Eğer toplumun büyük ilerleme kaydedeceğine inanıyorsanız belki de, bilmiyorum herkesi düşünüyor olabilir misiniz?

O zaman "Ütopyacısın" sadece. Bütün bunların en sinsice olanı Eğer **"serbest-ekonomi"** taraftarı değilseniz özgürlüğün kendisine karşısiniz demektir.

Ben özgürlüğe inanıyorum!

Özgürlük kelimesini her duyduğunuzda söylendiği her yerde ya da **"hükümet karşıtları"** lafının söylendiği her yerde bunun deşifresi Gizli para sahiplerinin parayı daha da çok paraya çevirmesinin engellenmesi. Budur yani. Söyledikleri diğer her şey **"İnsanlar için daha çok ticarete ihtiyacımız var."** **"Zorbalığa karşı özgürlük bu"**, ve böyle sürer gider. Bunu her gördüğünüzde asıl anlamını çözebilirsiniz ve sanırım her duyduğunuzda birebir ilişkilendireceksiniz. Bunu bir anlamda şöyle tanımlayabiliriz Bir Sözdizimi. Anlayış ve değerleri yönetmeye yönelik bir sözdizimi. Yani, kendi bildikleri dışında bu sözdizimi onları yönetir çıkıp **"aa ben bunu demek istememiştim!"** diyebilirler. Ama aslında yaptıkları aynen budur. Örneğin, bir dili konuşursunuz ve o dilin bir dilbilgisi, grameri vardır ama o dilbilgisi kurallarını birebir bilmezsiniz. Buna ben **"Yönetici Değer Dizimi"** diyorum önemini gösteriyor bunun. Yani, onlar her seferinde şu kelimeleri kullandığında **"hükümet karşıtlığı"**, **"özgürlük eksikliği"**, **"özgürlük" veya 'ilerleme' ya da 'gelişme'** bunların hepsinin şifresini çözüp ne anlama geldiğini anlarsınız. Tabii ki "özgürlük" kelimesinin "demokrasi" denen şey ile aynı cümle içerisinde yer alma eğilimi vardır. BU GÜN İNSANLARIN SİSTEMİMİZİN DOĞASINDA HER ŞEYİ SATILIK OLARAK SUNDUĞUNU UNUTUP DEVLETLERİNİN YAPTIĞI ŞEYLERDEN GERÇEKTEN ETKİLENMİŞ OLDUKLARINA İNANMIŞ GÖRÜNMELERİ OLDUKÇA İLGİ ÇEKİCİDİR.

GEÇERLİ TEK OY PARANIN OYUDUR VE HERHANGİ BİR EYLEMCİNİN AHLAK VE SORUMLULUK DİYE NE KADAR BAĞIRDIĞININ HİÇ BİR ÖNEMİ YOKTUR.

Bir pazar sisteminde, her politikacı, her yasa ve buna bağlı olarak her hükümet satılıktır. 2000 de başlayan 20 trilyon dolarlık banka kurtarma paketi bile gerçekte topluma yardım etmek adına hiç bir şey yapmayan ve yarın sorgusuz sualsiz ortadan kaldırılacak bir sürü kuruma gitmek yerine küresel enerji alt yapısını tamamen yenilenebilir yöntemlerle değiştirebilecek miktardadır. Politika ve politikacıların toplum saadeti için var olduğu şeklindeki kör şartlanma hala devam etmektedir. Aslında, politika pazar sistemi içinde diğerlerinden farklı olmayan ticari bir iştir ve her şeyden önce kendi çıkarlarını gözetirler. **Ben gerçekten, dürüstçe, politik faaliyetlere asla inanmam. Bana göre sistem istediği şekilde daralır ve genişler. Bu değişiklikleri düzenler. Bana göre sivil haklar hareketi bir düzen olarak ülkenin sahipleri ile aynı safta yer almaktadır. Bana göre onlar, kendi çıkarlarının nerede yalan söylediklerinin bilincindedir; belli bir noktaya kadar özgürlüğün iyi görüldüğünü biliyorlar ve özgürlük hilesi bu insanlara her yıl bir oy kullanma günü veriyor bu şekilde onlar manasız bir seçim yanılgısına kapılıyorlar. Hiçbir anlamı olmayan seçim; köleler gibi gider ve deriz ki "A, ben Oy Verdim."** Bu ülkedeki tartışma sınırları daha tartışma başlamadan önce belirlenmiştir ve diğer herkesin marjinalleştirilmiş ve komünist ya da bir çeşit sadakatsiz "deli" olarak görülmesi sağlanmış işte şimdi yeni kelimemiz "komplo". Görüyorsunuz yaptıklarını. Öyle bir şey ki bu bir dakikalığına bile kafa yormamalı Bu güçlü insanlar bir araya gelip bir plan yapmış olabilirler!

Olamaz!

Sen "delisin!". "Komplo meraklısısın!"

Bu sistemin bütün savunma mekanizmaları tekrar tekrar bu ikili ile gelir.

Birinci fikir şöyledir. Bu sistem bu gezegende bugüne kadar gördüğümüz gelişimin bir "sebebidir".

Hayır. Temelde iki ana neden vardır; bunlar bugün gördüğümüz artan sözum ona "zenginlik" ve nüfus artışını yaratmıştır. Bir üretim teknolojisinin giderek artan gelişimi; dolayısıyla bilimsel beceri. İki Hidrokarbon enerjinin bolluğunun keşfi bu da günümüzde tüm sosyo-ekonomik sistemin temelidir. **Serbest Piyasa/Kapitalist/Parasal Piyasa Sistemi** -artık her ne demek isterseniz- çarpık bir teşvik sistemi ile ortaya çıkan dalgaların hüküm sürmesi ve gelişigüzel, kabaca, eşit olmayan bir yararlanma

metodu ve bunların dağıtılması dışında hiçbir şey yapmadı.

İkinci savunma ise yıllar süren propagandanın ürettiği kavgacı sosyal bir önyargıdır. Bu propaganda kendi dışındaki tüm sosyal sistemleri "despotluğa" giden bir yol olarak görür. Sık sık **Stalin, Mao, Hitler**'in adını anarak ve onların yarattıkları ölü sayısını söyleyerek. Yani, bu adamlar ne kadar despot olurlarsa olsunlar ölümsüzleştirdikleri toplumsal yaklaşımlarını da sayarsak iş ölüm oyununa gelince iş insanların sistematik olarak her gün toplu katliamına gelince **Tarihte hiçbir şey bugün bize yapılanla karşılaştırılmaz.**

Kıtlık - en azından son yüzyıllık tarihimiz boyunca yiyecek eksikliğinden dolayı olmadı. Kıtlığa göreceli yoksulluk sebep oldu. Ekonomik kaynaklar öyle haksızca dağıtılmıştır ki yoksul insanların, ödeme imkânları olmuş olsa bile piyasada bulunabilecek olan gıdaları resmen alacak paraları yoktur. Bu, Yapısal Şiddete bir örnek olurdu. Başka bir örnek Afrika'da ve diğer bölgelerde -ki ben özellikle Afrika'ya odaklanmak istiyorum- on milyonlarca insan AIDS'ten ölüyor.

Neden ölüyorlar?

AIDS'in tedavisini bilmediğimiz için değil. Zengin ülkelerde durumu gayet de iyiye giden iyileşen milyonlarca insan var, çünkü hastalığı tedavi edecek ilaçlara sahipler. Afrika'da AIDS'ten ölen insanlar HIV virüsünden dolayı ölmüyorlar; ölüyorlar çünkü onları hayatta tutacak ilaçları satın alacak paraları yok. Gandhi bunu gördü ve dedi ki **"Şiddetin en ölümcül biçimi yoksulluktur."** Bu kesinlikle doğrudur. Yoksulluk, tarihteki bütün savaşlarda ölenlerden çok daha fazla insan öldürür tarihteki bütün cinayetlerden daha fazla bütün intiharlardan daha fazla. Yapısal Şiddet, yalnızca bir araya getirilmiş tüm davranışsal şiddetten daha fazla insan öldürmekle kalmaz Yapısal Şiddet aynı zamanda davranışsal şiddetin de ana sebebidir.

[ZİRVENİN ÖTESİNDE]

Petrol, uygarlık abidesinin her döneminde vardır ve uygarlığın da temelidir. Sanayileşmiş dünyada, yediğimiz her kaloride 10 kalorilik bir hidrokarbon -petrol ve doğalgaz- enerjisi vardır. Suni gübreler doğalgazdan elde edilir. Tarım ilaçları petrolden elde edilir. Hasat kaldırmak - toprağı sulamak - tarlayı sürmek - ekmek - ürünü paketlemek - nakliye etmek için petrolle çalışan makineler kullanırız. Gıdaları yine petrolden yapılan plastikle paketleriz. Bütün plastik ürünleri petroldür. **Her bir otomobil lastiğinde 7 galon petrol vardır.** Petrol her yerdedir; her yerde her zaman bulunabilir. Yine petrol sayesinde bugün dünyada 7 milyar veya nerdeyse 7 milyar insan yaşamaktadır. Bu ucuz ve kolay enerjiye ulaşım fikrinin ortaya çıkışı ki bu durum aslında milyarlarca kölenin 24 saat çalışması anlamına gelir geçtiğimiz yüzyılda dünyayı köklü bir şekilde değiştirdi ve nüfus 10 kat arttı. Fakat, yılını gelindiğinde petrol rezervleri, şu anki yaşam koşullarında şimdiki nüfusun yarısından daha da az bir kısmına ancak yeter hale gelecek. Yani, farklı yaşamak için gerekli olan uyum tarifesi muazzam. **Dünya şu anda çıkarılan 1 varil petrol başına 6 varil kullanıyor. Beş yıl önce çıkarılan her bir varil başına 4 varil kullanılıyordu. Bundan 1 yıl sonra ise çıkarılan varil başına 8 varil kullanılıyor olacak.** Beni rahatsız eden şey dünya devletlerinin ve sanayi liderlerinin buna yönelik kayda değer bir çabalarının olmaması. Elimizde rüzgar enerjisini artırmaya ve belki Gel-gitin gücünü kullanmaya yönelik sözüm ona birtakım teşebbüsler var arabalarımızı birazcık daha verimli yapmaya yönelik girişimlerimiz var ama görünürlerde gerçek bir devrime benzeyen herhangi bir şey yok Bunların hepsi oldukça küçük çaplı ve bana göre oldukça da ürkütücü şeyler. Üstelik söylediklerimize pek de değer vermeyen bu ekonomi uzmanlarının etkisi altında yönetilen devletler geçmişi yeniden yaratma umuduyla refahı geri getirmek için tüketimciliği tetiklemeye çalışıyorlar. **Herhangi bir teminat vermeksizin daha da fazla para basıyorlar. Dolayısıyla, eğer ekonomi iyileşir ve düzelirse ve şu meşhur büyüme yeniden gerçekleşirse bu sadece kısa süreli bir durum olacaktır** çünkü yıllarla değil aylarla ölçülecek kadar kısa bir sürenin sonunda yeniden stok engeline takılacaktır; yeniden bir fiyat fırlaması olacaktır- ve daha da şiddetli bir ekonomik bunalım yaşanacaktır. Dolayısıyla bence çılgın bir kısır döngüye giriyoruz. O halde ekonomik büyüme yükselişken - bir anda fiyatlar fırlar - ve her şey bir anda durur. İşte bulunduğumuz nokta budur. Sonra yeniden yükselişe geçer ancak bu sefer öyle bir noktadayız ki artık ucuz enerji üretimine olanak kalmamıştır. Zirvede, petrol üretiminin alt yamacındayız. Dipten daha fazla ve daha hızlı çıkmanın hiç bir yolu yok. Bu da bir şeylerin kapatılması, petrol fiyatlarının düşmesi demek. 2009'da bu oldu fakat sonra "iyileşme" olarak petrol fiyatları geri

dönmeye başladı. Son zamanlarda bir varili 80 Dolar civarında asılı duruyor ve bizim gördüğümüz şimdi bir varili 80 Dolar olsa bile finansal ve ekonomik çöküş ile birlikte insanlar almakta zorlanıyorlar. Dünyadaki petrol üretimi şu anda günlük 86 milyon varil civarındadır. On yıl sonra kabaca günlük 14 milyon varil bile çıkarılamayacak. Böyle bir talebin yüzde 'ini bile karşılayacak bir şey yok. Eğer hızlıca bir şeyler yapmazsak çok büyük bir enerji açığı olacak. Bence en büyük hata on yıl içinde ya da daha erken sürdürebilir enerji formlarını geliştirmek için düzenli çalışma gerektiğinin farkına varıp kabullenmemektir. Bence bu torunlarımızın geriye dönüp baktığında inanamayacakları bir şeydir. **"Siz insanlar, sınırlı madde ile idare ettiğinizi biliyordunuz Nasıl oldu da ekonominizi yok olmak üzere olan bir şeyin üstüne kurabildiniz?"** diyecekler. Tarihinde ilk defa insanoğlu bugün yaşamsal sistemin merkezindeki ana kaynağın azalması ile yüz yüze geldi ve bütün bunların can alıcı noktası petrol her gün biraz daha yok olup giderken ekonomik sistemin hala körü körüne bu kanserli büyüme modelini zorlayacak olmasıdır. Böylece insanlar gidip iş ve gayri safi milli hâsıla yaratmak için daha fazla benzinle çalışan araba alacaklar yıkılma ve düşüş Hidrokarbon ekonomi fikrinin ortadan kaldırılması için çözümler var mı?

Tabii ki. Fakat bu değişiklikleri başarmak için ihtiyaç duyulan yol gereken **Piyasa Sistem Protokolleri** yoluyla açıklamak olmayacaktır. Yeni çözümler sadece kar Mekanizması yoluyla uygulanabilir. İnsanlar yenilenebilir enerjiye yatırım yapmıyorlar çünkü yenilenebilir enerjide, ne kısa, ne de uzun vadede para yoktur. Bu yatırımın yapılabilmesi için gerekli olan taahhüt ise ancak ciddi sermaye kaybı olması halinde gerçekleşebilir. Dolayısıyla, parasal teşvik yoktur ve bu sistemde parasal teşvik yoksa işler yürümez ve bütün bunların üstüne, yükselen petrol fiyatları bugün daha da hız kazanmış olan çevresel-sosyal tren kazasının yüzeye çıkan birçok sonucundan sadece bir tanesidir. Diğer inişe geçenler arasında varoluşumuzun **temel yapıtaşı Temiz Su** dahil hali hazırda günümüzde . **2.8 milyar insan için kıtlıklar baş göstermektedir** ve bu kıtlıklar **2030 yılında 4 milyar insana ulaşacak şekilde artmaktadır.**

Gıda Üretimi İnsanların gıda üretiminin % 99,7 'sini oluşturan tarıma elverişli arazilerin harap edilmesi, yeniden ekilmesinden 40 kat daha hızlı olmaktadır ve son 40 yılda tarıma elverişli arazilerin % 30'u verimsiz hale gelmiştir.

Hidrokarbonların, bugün ziraatın belkemiği olmasından bahsetmiyoruz bile ve onun inişe geçmesi ile gıda arzı da inişe geçecektir. Mevcut tüketim koşullarımızda sahip olunan kaynaklar göz önüne alındığında; bu tüketim oranlarımızla devam edebilmek için, **2030 yılında 2 tane gezegene ihtiyaç duyacağız.** Yaşamı destekleyen biyo-değişkenliğin sürekli yok edilmesi sonucu dünya çapında çevresel dengesizliğe ve nesil tükenmesine sebebiyet veriyor olmamız da cabası. Bütün bu çöküşler söz konusuysen bir de katlanarak artan bir nüfusumuz var ki 2030 yılında bu gezegendeki insan sayısı 8 milyardan fazla olabilir. 2030 yılında böyle bir talebi karşılamak için sadece enerji üretiminde %44'lük bir artış gerekecektir. Yine para, faaliyeti başlatan tek şey olduğu için ziraat suyunu yönlendirme, enerji üretimi ve benzeri konularda devrim yapmak için gerekli büyük çaptaki değişimlerin altından maddi olarak kalkabilecek herhangi bir ülke olmasını bekleyebilir miyiz?

Küresel borç piramidi komplosu dünyanın tamamını yavaş yavaş kaplarken Etrafınızda gördüğünüz işsizliğin teknolojik işsizliğin doğasından dolayı normal karşılanmaya başladığı gerçeğinden bahsetmeye gerek bile yok. İşler geri gelmiyor. **Son olarak, geniş bir sosyal bakış açısı. 1970'ten 2010'a, bu sistemden dolayı gezegendeki kıtlık ikiye katlandı ve şu an ki durumda - gerçekten, bu oranın daha fazla katlanmasından başka bir şey göreceğimizi mi sanıyorsunuz?**

Daha fazla acı ve daha büyük bir kitlese kıtlık?

[BAŞLANGIÇ]

Düzelme olmayacak.

Bu sonunda bir gün içinden çıkabileceğimiz uzun bir kriz değil. Bence, ekonomik çöküşün bir sonraki devresinde görülecek olan, büyük bir iç huzursuzluk.

Birleşik Devletler parası kalmadığı için işsizlik çeklerini ödeyemediğinde Her şey kötü gitmeye başladığında ve insanlar seçtikleri liderlere olan güvenlerini kaybettiklerinde, değişim isteyecekler. İşleyiş süresince birbirimizi öldürmez ya da çevremizi yok etmezsek korkarım ki, geri dönüşü olmayacak bir noktada son bulacağız. ve bu beni son derece rahatsız ediyor. Bu durumu engellemek

için elimizden geleni yapıyoruz. İnsan hayatının, muhteşem bir değişimin eşiğinde olduğu apaçık. Şu anda yüzleştığımız, son yüzyılda bilinen en esaslı en temel değişim. Bu gezegendeki ekonomi ve kaynaklar arasında bir bağlantı olmalı bu kaynaklar tabii ki de, tüm hayvanlar ve gezegendeki yaşam; okyanusların sağlığı ve diğer her şey. Bu bir **parasal paradigma**, ve öyle ki; SON İNSANI DA ÖLDÜRENE KADAR RAHAT DURMAYACAK. **"EGEMENLER"** GÜCÜ ELLERİNDE TUTMAK İÇİN ELLERİNDEN GELENİ YAPACAKTIR VE BUNU AKLINIZDAN ÇIKARMAMALISINIZ. ORDULARI, DONANMALARI, YALANLARI VE KULLANMALARI GEREKEN HER ŞEYİ GÜÇLERİNİ KORUMAK İÇİN KULLANACAKLARDIR. PES ETMEK ÜZERE DEĞİLLER ÇÜNKÜ KENDİ TÜRLERİNİ SÜREKLİ KILACAK BAŞKA BİR SİSTEM BİLMİYORLAR.

[New York'tan protesto]

[Küresel Protestolar Dünya Ekonomisini durdurdu]

[Londra'dan protesto]

[Çin'den protesto]

[Güney Afrika'dan protesto]

[İspanya'dan protesto]

[Rusya'dan protesto]

[Kanada'dan protesto]

[Suudi Arabistan'dan protesto]

[Batıdaki Suç Oranları Fırladı]

[BM Küresel Acil Durum ilan etti]

[Küresel İşsizlik Oranı % 65'lere ulaştı]

[Dünya Savaşı Korkusu Sürüyor]

[Borç Batakları şimdi gıda kıtlığı yaratıyor]

[Geri Al]

Benzeri görülmemiş protestolar devam ederken her hangi bir şiddet olayı bildirilmemiştir. Görünen o ki, dünya üzerindeki bütün banka hesaplarından trilyon dolarlara denk düşen para sistemli bir şekilde çekiliyor ve merkez bankalarının önlerinde sırayla boşaltılıyor.

[BU SİZİN DÜNYANIZ]

[BU BİZİM DÜNYAMIZ]

[İŞTE ŞİMDİ DEVRİM ZAMANI]

[WWW.THEZEITGEISTMOVEMENT.COM] Çeviri Zeitgeist Türkiye "Together we stand, divided we fall" facebook.com/zeitgeistturkiye

YORUM

Dünyayı mahveden, düzeni bozan ve sömürenler **"EGEMENLER"** dir. 7 Milyar insanı yöneten 10 bin kişi, bunları kontrol altında tutan üçyüzler, onları kontrol eden yüzlükler ve üste oturan kırkların bağlı olduğu yediler ve üçlü komitenin insafına kalmış bulunmaktayız. Bahse konulan bu sayılar İslam kültüründen alınarak uygulamaya geçirildiği zannını taşıyorum. Bu belgesel aslında üçüncü bölüm dışında çok güzel. Fakat üçüncü bölüm insanlığın canına okuyacak şekilde tasarlanmış. ASLINDA BU BELGESEL YANLIŞ HESAPLAMA YAPMIŞ OLAN TEORİSYENLERİN HESAPLARININ DÜZE ÇIKMASI ve HATANIN GİDERİLMESİ İÇİN HAZIRLANMIŞ. İçinde çok faydalı bilgiler içerse de insanlığın menfaatini içeren bilgi düzeyinden ve komplo teorisinden başka bir şeyler içermiyor. Hakikatte insanlığın zararına çalışan bu üçlü komiteler sömürü politikalarına son verdikleri gün her şey yerine oturacak. Onlar, **Kudret ve hâkimiyet projelerini** durdursalar, hemen insanlığın bu buhranın biteceğine inanıyorum. Ancak ne var ki suyun üstüne kurulmuş tahtındaki kralın emirlerine itaat eden köleler, hizmetlerine olan inançlarını değiştirmeyeceği için yapılacak tek çare insanlığın kendine geleceği büyük bir felaketi gözlemlemektir. Niçin mi?

Allah Teâlâ tuzak kuranların tuzaklarını ve sistemlerini tabi afetlerle sürekli durdurduğunu Kur'ân-ı Kerim'de beyan etmektedir. Ancak bizler, Allah Teâlâ'nın durdurmasını beklemek yerine kendi benliğimize gelerek Kur'ân-ı Kerim'e ve Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem yoluna dönüş yapmalıyız.

İhramcîzâde İsmail Hakkı)

Metin içindeki parentez ifadeler bize aittir.